

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης γιά την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΓΕΝΑΡΗ 1987

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 34

ΔPX. 30

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΤΟΥΡΚΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

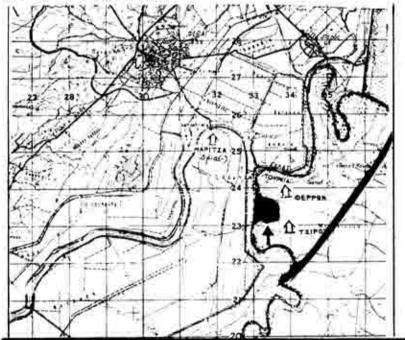
ΝΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΟΥΝ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΧΩΡΕΣ

ΝΑ ΕΝΩΘΟΥΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΩΒΙΝΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

Μάχη στον Έβρο!

Αυτός ήταν πάνω κάτω ο κεντρικός τίτλος όλου του αστικού τύπου το μεσημέρι στις 20 του Γενάρη.

Επρόκειτο για ένα πολεμικό ανακοινωθέν που χτύπαγε στα μάτια του κάθε διαβάτη εκατοντάδες φορές έτσι καθώς οι τίτλοι στον ελληνικό Τύπο έχουν γίνει συνθήματα τοίχου.

Τον χορό όπως σ' όλες τις ανάλογες περιπτώσεις τον σέρνει ο πρωταθλητής του σωβινισμού, το ρωσόφιλο ΕΘΝΟΣ, κι' από κοντά οι φασίστες της Ελ. ΩΡΑΣ και μετά ολάκερη η παληά και η νέα δεξιά.

Πώς μπορεί να μην ανησυχήσει ο εργάτης, ο εργαζόμενος, ο αγρότης όταν μετά από αυτήν την ομοβροντία θα φτάσει στο σπίτι του για να δεχτεί από την τηλεόραση ένα νέο βομβαρδισμό πολεμικών ανακοινθθέντων μέσα σε μία περήφανη πατριωτική, πολεμική ατμόσφαιρα που μόνο το υπουργείο εξωτερικών ξέρει να δημιουργεί.

3 νεκροί και ένας τραυματίας , Έλληνες και Τούρκοι στρατιώτες δεν εί-

Εμείς εδώ σαν Έλληνες κομμουνιστές έχουμε την υποχρέωση να καταπιαστούμε περισσότερο με τις ευθύνες τις δικιάς μας κυβέρνησης, και της άρχουσας τάξης μας γενικώτερα για την πολιτική διάσταση που έδωσε στο μεθοριακό επεισόδιο.

Γιατί πρόκειται για ένα μεθοριακό επεισόδιο, σοβαρό μεν, αλλά επεισόδιο. Δεν πρόκειται για μια μάχη. Την ονομάζουν μάχη και την προπαγανδίζουν σαν τέτοια εκείνοι που θέλουν να ρίζουν λάδι στη φωτιά. έλληνες στρατιώτες πυροβολήθηκαν απρόκλητα από τους τούρκους μέσα στο ελληνικό έδαφος.

Όμως και οι Τούρκοι ισχυρίζονται ότι οι Έλληνες άνοιξαν πυρ πρώτοι αφού πέρασαν πριν σε τουρκικό έδαφος.

Η Ελληνική πλευρά για να αποδείξει τον ισχυρισμό της φέρνει σαν στοιχείο ότι ο ένας τούρκος νεκρός βρέθηκε (το αίμα του) μέσα στο ελληνικό έδαφος ή ότι οι Τούρκοι ζήτησαν άδεια από έλληνα αξιωματικό να μπουν στον έδαφος μας για να παραλάβουν τον νεκρό τους. ναι κάτι που δεν πρέπει να ανησυχεί τους δυο λαούς. Το αίμα σ' αυτά τα εύφλεκτα σύνορα σημαίνει συσσώρευση πυρίτιδας, σημαίνει κίνδυνο ευρύτερης ανάφλεξης, δηλαδή μιας τραγωδίας που θα ξεπερνάει κατά πολυ τον θάνατο τριών νέων ανθρώπων που οπωσδήποτε δεν έφταιξαν σε τίποτα για την πολιτική που ακολουθούν οι ηγεσίες των δύο χωρών.

Ωστόσο είμαστε της άποψης ότι το μελάνι που χύθηκε στις δύο χώρες από τον αστικό τύπο ήταν πολύ πιο εύφλεκτο, πολύ πιο οδυνηρό και χιλιάδες φορές πιο επικίνδυνο από το αίμα που χύθηκε.

ρές των συνόρων

Πάλι σαν Έλληνες κομμουνιστές δεν είμαστε διατεθειμένοι να πιστεύουμε τους επικεφαλής μιας κυβέρνησης, που εξαπατάει για ψύλλου πήδημα και αποδειγμένα χιλιάδες φορές μπροστά στα ίδια του τα μάτια τον ελληνικό λαό και στα ζητήματα της πολιτικής και στα ζητήματα της πολιτικής και στα εθνικά ζητήματα. Δεν πιστεύουμε μια κυβέρνηση που έχει σαν αρχή της την συσκότιση, το με σε κάτι που έγινε με μάρτυρες δυό ή τρεις ανθρώπους: Σε κάτι που φιλτραρίστηκε μέσα από τάγματα, συντάγματα και Γενικά Επιτελεία για να φτάσει καθαρό για «κατανάλωση» μέσα από το Υπουργείο Εξωτερικών;

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που οι μάρτυρες του επεισόδιου από ελληνική πλευρά δεν έκαναν για δυό ολόκληρες μέρες καμια ενημέρωση του τύπου μετά προφανώς από άνωθεν εντολές. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι υπάρχει αντιφατικότητα στις αναφορές που φτάσαν μέχρι τον τύπο από ελληνική πλευρά για τον τρόπο με τον οποίο ακριβώς ξεκίνησε το επεισόδιο. ΄ Αλλες μιλούν για ανταλλαγή τσιγάρων, άλ-

Η Ελληνική κυβέρνηση με επικεφαλής τον υφυπουργό εξωτερικών Καψή έρριζε άφθονο τέτοιο λάδι

Αυτοί επιμένουν στο ότι ή ελληνική πλευρά είχε το δίκηο. Ότι οι Εμεις από την πλευρά μας δεν πιστεύουμε κανένα επίσημο ανακοινωθέν ούτε ελληνικό, ούτε τούρκικο. Δεν περιμένουμε την αλήθεια από τους σωβινιστές στις δύο πλευπαρασκήνιο και την προηγούμενη διάψειση αυτού που πρόκειται σε λίγο να πραγματοποίησει.

Αφοί λοιπόν μας κοροϊδεύουν αυτοί οι κύριοι σ' αυτό που είναι μπροστά στα μάτια μας, σ' αυτό ποι ζουν εκατομμύρια λαού με την πείρα τους, γιατί να τους πιστεύου-

EYNEXEIA ETH EEA. 5

ΔΕΞΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Νάτος λοιπόν έτοιμος ο νόμος για τα νοίκια. Τέτοιος όπως φαινότανε: ενοικιοστασιακός.

Αποδείχνεται ότι η γραμμή της απελευθέρωσης χρησιμοποιήθηκε α) για ν' ανοίζουν τα κλειστά σπίτια και β) σαν προβοκάτσια του ίδιου του Παπανδρέου ενάντια στην «δεξιά» του κυβέρνηση πριν τις δημοτικές εκλογές.

Τώρα η δεξιά, στροφή τελειώνει μ' αυτό το ενοικιοστάσιο, αφού τσαλαπατήθηκαν, ο Ακριτίδης και ο Φωτίου και παρά τις αντιθέσεις των Σημίτη, Τσοβόλα και Κουλουμπή, απ' ότι λέει ο φιλοκυβερνητικός τύπος.

Αυτός ο νόμος έχει την σφραγίδα του πιο σκληρού κρατισμού. Δεν είναι τυχαίο που υπογραφεται από τον Παπανδρέου στον ρόλο δήθεν του διαιτητή

Αυτός ο παλιός τροτοκιστής θα μπορεί γι' ακόμα μια φορά να καμαρώνει σαν προστάτης των φτωχών ενοικιαστών από την αρπαχτική ματία των αστών ιδιοχτητών, σαν η αριστερή συνείδηση του ΠΑΣΟΚ.

Αποδείζαμε όμως ότι αυτή η ενοικιοσιαστική πολιτική, δίχως πολιτική λαίκής κατοικίας με κρατική ευθύνη στερεί το αγαθό της κατοικίας από το λαό.

Αμα πνίξεις την γαιοπρόσοδο και δεν χτίσεις σπίτια σαν κράτος

τότε τα σπίτια δεν φιτρώνουν από μόνα τους. Αρα δεν θα υπάρχουν σπίτια.

Ήδη υπάρχει πρόβλημα. Αυτό θα δυναμώσει σε τεράστιο βαθμό. Αυτό δεν είναι λοιπόν αριστερή πολιτική υπέρ των προλετάριων ενοικιαστών. Είναι δεξιά πολιτική, Γιατί χτυπάει το λαό διπλά: α) σαν ενοικιαστή σαν χρήστη του σπιτιού και β) σαν μικροιδιοχτήτη.

Γιατί αυτοί οι τροτσκιστές Τύπου Παπανδρέου δεν τα βάζουν με τη μεγάλη αστική τάξη και βέβαιαποτέ με την γραφειοκρατική αστική τάξη και τον ιμπεριαλισμό - απέναντι ιδιαίτερα στον τελευταίο είναι εξαιρετικά γλοιώδεις- αλλά με τους μικροαστούς, που υποκριτικά εκλιπαρ - ούν τον ψήφο τους κάθε τέσσερα χρόνια. Δεν μπορούν δηλαδή να καυχηθούν για τη στοιχειώδη ευθύτητα που μπορεί νάχουν ώρες - ώρες μερικοί αντιδραστικοί.

Είναι τόσο αδίσταχτοι που φτιάξαν ένα νόμο που να απομυζάει από δυο μεριές τη γαιοπρόσοδο. Τη μια με το χαμηλό νοίκι, που σημαίνει χαμηλό εργατικό μεροκάματο, δηλαδή με έμμεσο τρόπο, και την άλλη με άμεσο τρόπο υψώνοντας στα ύψη την τιμή εχτίμησης του ακινήτου έτσι ώστε να αυγατέψουν τον ΦΑΠ και τους κάθε λογής φόρους μεταβiβασης.

EYNEXEIA ETH EEA. 2

Αυτό τον καιρό γίνεται πολύς σάλος, σε σχέση με τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας. Θα πρέπει να εξηγήσουμε την προέλευση αυτού του φόρου και να δούμε τι σημαίνει αυτό για τον εργαζόμενο λαό. Πρώτα πρώτα πρέπει να ξεκκαθαρίσουμε τι σημαίνει φόρος μέσα στον καπιταλιστικό σύστημα που ζούμε.

Στον καπιταλισμό οι φόροι είναι όπλο ταξικής κυριαρχίας της αστικής τάξης, η βασική πηγή εσόδων του κράτους, μέσο πρόσθετης εκμετέλλευσης των εργαζομένων και πλουτισμού των καπιταλιστών. Αναλύοντας το οικονομικό περιεχόμενο των φόρων στην καπιταλιστική κοινωνια, ο Κ. Μαρξ έγραψε: «Στους φόρους ενσαρκώνεται η οικονομική έκφραση της ύπαρξης του κράτους. Υπάλληλοι και παπάδες, στρατιώτες και χορεύτριες των μπαλέτων, δάσκαλοι των σχολείων και χωροφύλακες, ελληνικά μουσεία και γοτθικοί πύργοι, επωμίδες και αξιώματα - όλες αυτές οι μυθικές δημιουργίες οφείλονται σ' ένα σπόρο: στους φόρους».

Φόροι βέβαια υπάρχουν δύο ειδών, είναι οι άμεσοι και οι έμμεσοι φόροι. Οι άμεσοι φόροι είναι αυτοί που εισπράτονται κάθε χρόνο από την εφορία με βάση τα έσοδα του μισθωτού, του βιοτέχνη, του έμπορα και του βιομήχανου.

Έμμεσοι όμως φόροι είναι αυτοί που εισπράτονται καθημερινά μιας και έχουν προστεθεί στα είδη που αγοράζουμε, είτε αυτά είναι είδη λαϊκής κατανάλωσης, είτε είναι μέσα παραγωγής, είτε είναι εγχώρια, είτε είναι εισαγ**ώ**μενα.

Η πιο διαδομενη μορφή φορολογίας που δημιουργεί την εντύπωση ότι οι φόροι πληρώνονται απ' ό-ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΤΟ ΦΙΛΟΡΩΣΙΚΟ ΜΠΛΟΚ ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ ΤΗΣ ΓΣΕΕ Να δυναμώσουν οι εργατικοί αγώνες

Πολύ φασαρία γινεται τις τελευταίες μέρες από τον αστικό και ρεβιζιονιστικό τύπο για το λεγόμενο «ξεπέρασμα της κρίσης στη ΓΣΕΕ».

Οι «επίσημες» συνδικαλιστικές παρατάξεις μαζεύονται εναλλάξ στα γραφεία τους και συζητάνε, το εφετείο βγάζει παράνομο τον διορισμό του Ραι τόποιλου, η νομική υπηρεσία της λεγόμενης ΓΣΕΕ με επίσημότητα δηλώνει πως η απόφαση αυτή δε έχει καμμία σημασία γιατί έγινε στο μεταξί «νόμιμο» συνέδριο και η ΕΣΑΚ δηλώνει ιπποτικά (!) ότι το πρόβλημα δεν είναι νομικό, αλλα πολιτικό.

Και πράγματι το πρόβλημα είναι πολιτικό. Είναι δηλαδή το πως να κυριαρχήσει το φιλωρόσικο νεοδεξιό μπλοκ μέσα στην ΓΣΕΕ. Σ΄ αυτήν την ΓΣΕΕ, που έχει χάσει κάθε επιρροή μέσα στην εργατική τάξη και αποτελεί ένα κρατικό όργανο της αστικής κυριαρχίας πάνω στο προλεταριάτο και στις εργαζόμενες μάζες.

Και σαν ένα τέτοιο όργανο, το θέλει στα χέρια του ο σοσιαλφασισμός και οι νεοδεξιοί γραφειοκράτες σύμμαχοί του (ΣΣΕΚ, ΑΕΜ κ.λπ.)

Ο ΧΑΡΑΧΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΣΤΗΝ ΓΣΕΕ

Η αρχή εγινε με το φαγωμα του Γιαννόπουλου από το υπουργειο Εργασίας. Από εκεί και πέρα ανοιξε ο δρόμος για την κυριαρχία της ΕΣΑΚ στο παράρτημα του υπουργείου, που λέγεται ΓΣΕΕ. Το φιλορώσικο μπλοκ (Παπανδρέου - Φλωράκη) βρίσκεται σε επίθεση στο συνδικαλισμό και προχωρόντας με γρηγορότερα βήματα απ' ότι στην πολιτική ζωή του τόπου, σπρώχνει και τις γενικότερες πολιτικές εξελιξεις

Έτσι λοιπον, δεν πέρασε πολύς καιρός που ο Φλωράκης έβαλε σαν πρώτο όρο την «αποκατάσταση» της νομιμότητας στην ΓΣΕΕ, και τα δικαστήρια, έβγαλαν παράνομο τον Ραυτόπουλο και η ΕΣΑκ έκατσε στο ίδιο τραπέζι με την ΠΑΣΚΕ.

Την ΠΑΣΚΕ ποι μέσα της όλο και πιο πολύ οξύνεται η πάλη ανάμέσα στις δυνάμεις που θέλουν την ενότητα με την ΕΣΑΚ και σ' αυτές που αντιστέκονται. Έτσι ενώ από The mua diverilortal of dulnthoeld ανάμεσα στις παρατάξεις χωρίς να υπάργουν ανακοινώσεις, από την άλλη δεν δέχεται κανένα συνέδριο tupa Μπορεί ο Ραυτόπουλος να αντισταθεί στην ΕΣΑΚ; Νομίζουμε πως δεν έχει καμιά πιθανότητα για κάτι τέτοιο. Και αυτό γιατί δεν μπορεί να συσπειρώσει. γύρω του σύτε την δημοκρατική βάση της ΠΑΣΚΕ, που αντιτίθεται στην ΕΣΑΚ, ούτε την εργατική τάξη. Ο κύριος αυτός αναδειχθηκε σε

εργατοπατερα αντάξιο της φήμης και της δράσης ενός Μακρή, ενός Καρακίτσοι και ενός Παπαγεωργίοι.

Υποστήριζε με φανατισμό την πολιτική της πείνας, τον απεργοσπαστισμό, χτύπησε το απεργιακό κίνημα.

Και τώρα αφού ο η Παπανδρεική κλικα, τον έστιψε για τα καλά τον πετάει σαν λεμονόκουπα στοικάλαθο απαριμάτων που βρίσκεται έξω από τον Περισσό. Η ΕΣΑΚ μαζί με τις ρώσικες Παπανδρεικές δυνάμεις που βρίσκονται μέσα στην ΠΑ-ΣΚΕ, ασκοίν τρομοκρατία στην όημοκρατική βάση της ΠΑΣΚΕ. Ότι είναι ενάντια σ' αυτούς, είναι Ραυτόπουλος, είναι Γιαννόπουλος, είναι Κουτσόγιωργας. Η αριστερά είναι η ΕΣΑΚ, ότι είναι ενάντια σ' αυτήν είναι Αυριανή και Θέμελης.

Κάτω απ' αυτό το επιχείρημα, αλλά και λόγω της γενικότερης αδυναμίας τοι εργατικού κινήματος, η δημοκρατική βάση της ΠΑΣΚΕ, συνθλίβεται χωρίς θάριο και σαφή πολιτικό και ταξικό προσανατολισμό.

To all and any and an arefland

Γιαυτό, όλο το αλισβερίσι των τελευταίων ημερών, είναι έξω όχι μόνο από τα αιτήματα και τους αγώνες της εργατικής τάξης, αλλά και πίσω απί τις πλάτες των εργατών

Κανείς εργαζόμενος, ούτε καν τα μέλη της ΕΣΑΚ. δεν γνωρίζουν τι σιζητάνε οι ηγεσίες των παρατάξεων στα γραφεία τους, κανένας όρος από καμμιά παράταξη για την διεξαγωγή του «ενωτικού συνέδριου» δεν έχει να κάνει με τα προβλήματα των εργατών. Οι όροι τους έχουν να κάνουν με το πως ο καθένας θα εξασφαλίσει την ηγεμονία του.

Ο Ραφτόπουλος λέει: Πρώτα καταστατικό συνέδριο το 1987 και μετά εκλογικό συνέδριο το 1988. Δηλαδή πρώτα να εξασφαλίσω εγω την πλειοψηφία μέσα από «οργανωτικές» αλλαγές που θα κάνω, και μετά ελάτε για ενωτικό συνέδριο.

Η ΕΣΑΚ λέει: Συνέδριο εκλογικό εδώ και τώρα, αλλά με τους συνταξιουχους και χωρίς αυτούς που γράψατε στο 23ο συνέδριο. Δηλαδή, όπως με συμφέρει για να πάρω τώρα την πλειοψηφία.

νες, πως δεν υπάρχει χειρότερη δεξιο και αντεργατική παράταξη από την ΕΣΑΚ.

Την παραταξη εκεινή που με την δημαγωγία, τον τραμπουκισμό τον πραξικοπ πματισμό και κάθε τρόπο, χτύπησε από τα μέσα το εργατικό κίνημα, κατασύκοφάντησε όχι μόνο τα ιδανικά του σοσιαλισμοί και του κομμουνισμού, αλλά και κάθε ένοια ταξικού συνδικαλισμου. με αποτέλεσμα να διώξει τους εργάτες από τα σωματεία, να ξεφτιλήσει στην πράξη την σημασία της απεργίας και του αγώνα, να σπείρει την απογοήτευση και την αδράνεια Στόχος της μέσα απ' όλα αυτά να χρησιμοποιήσει το όνομα της εργατικής τάξης και το εργατικό κινημα κομμένο και ραμμένο όσο ήθελε, για να περάσει η χώρα στα χέρια των αφεντικών της, των ρώσων σοσιαλιμπεριαλιστων.

Η τρομοκρατία που ασκούν τα τσιράκια του Γκορμπατσώφ, ανατρέπεται μόνο από εκείνες τις δυνάμεις που είναι σταθερά προσανατολισμένες στην υπεράσπιση των συμφερόντων της εργατικής τάξης.

Αν η δημοκρατική βάση της ΠΑ-ΣΚΕ θέλει να αντισταθεί στον σοσιαλφασισμό πρέπει να αφήσει τα υπουργεία και τις καρέκλες και να μπει στο καμίνι του ταξικού αγώνα. Να βρει την πραγματική αριστερά μέσα στους αγώνες του λαού μας για το ψωμί, την ειρήνη και την δημοκρατία, εκεί που πραγματικά μπορεί να οικοδομηθεί η πιο πλατειά ενότητα του εργαζόμενου λαού μας, ενάντια στους ανοιχτούς και κρυφούς εχθρούς του.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

Έτσι λοιπόν κάθε δύναμη μιλάει. για -κρίση - ανάλογα μ' αυτό που θέλει να εκφράζει. Ποιά λοιπόν θα είνα η λύση; Εμείς νομίζουμε πως όλα κινούνται προς το φιλορώσικο μπλοκ. Ολοι δουλεύσυν γιαυτούς. εκτός από ένα παράγοντα, που πάντα όλοι οι αντιδραστικοί μποτιμούν, τους αγώνες της εργατικής tainc. Η αντεργατική κλικα του Ραυτόπουλου δεν μπορεί, όσες απεργίες. σαν την απεργία στις 15 Γενάρη. και να κάνει να κρατήσει μόνη της την ΓΣΕΕ. Το πράγμα «ωρίμασε» όπως θα έλεγε και ο Παπανδρέου. Η κυριαρχία της ΕΣΑΚ μέσα στην ΓΣΕΕ είναι η «λύση» που προπαγανδίζεται σήμερα με κάθε τρόπο από την τεράστια πλειοψηφία του αστικού τύπου Όσο όμως η ΕΣΑΚ πλησιάζει προς τις καρέκλες της ΓΣΕΕ, τόσο οι εργαζόμενοι γυρίζουν τις πλάτες σ' όλα τα όργανα του επίσημου σι νδικαλιστικού κινήματος. Παρά την μεγαλύτερη ίσως αστική νομιμότητα που περνάει σήμερα ο συνδικαλισμός στη χώρα, τα σωματεία μέρα με την μέρα απομαζικοποιούνται. Όλο και λιγότεροι εργαζόμενοι συμμετέχουν στις γενικές συνελεύσεις, που όλο και πιο σπάνια γίνονται, όλο και λιότεροι εργαζόμενοι συμμετέχουν στις ψευto - antepylec. Ολόκληρο το οικοδόμημα του κρατικού συνδικαλισμού στέκεται σήμερα στον αέρα. Αυτός ο συνδικαλισμός πούλησε τους εργάτες. Διέσπασε τους εργάτες. Ο ανταγωνισμός των κομματικών παρατάξεων της αστικής τάξης του ιμπεριαλισμού και του σοσιαλιμπεριαλισμού, δεν μπόρεσε να βρει αντιμέτωπη μια επαναστατική συνδικαλιστική δίναμη που να μπορεί να δώσει στους εργάτες όραμα και προσπτική στους αγώνες.

Το μ - λ κινημα παγιδευμένο μέσα στον μικροαστισμό και τον σεχταρισμό για μια ολάκερη περιοδο, έμεινε έξω από τους εργατικους αγώνες. Η μετέπειτα προδοσία του, άφησε και αυτή τα τραυματά της στους εργάτες.

Ένα ρείμα ανεξαρτητοι σινδικαλισμοί, που αναπτόχθηκε για μια περίοδο, δεν μπόρεπε να αποτελέσει διέξοδο. Γιατί δεν είχε πολιτική, στόχους και οράματα, με αποτέλεσμα να κιλήσει στην αγκαλιά του σοσιαλιμπεριαλισμοί.

Το ίδιο και ο αναρχοσυνδικαλισμός των «συσπειρώσεων» και των κάθε διαλυτικών τάσεων.

Για τις πλατειές μάζες των εργαζομένων την αριστερά στον συνδικαλισμό έκφρασε η ΕΣΑΚ. Και εδώ είναι το πιο βαθύ ζήτημα μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Όπως το ψευτο - ΚΚΕ και η Ρωσία είναι σήμερα το κέντρο του πιο επικίνδυνου αντικομμουνισμού, έτσι και η ΕΣΑΚ έγινε μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα το κέντρο του χειρότεροι αντισυνδικαλισμού.

Αν ο συνδικαλισμός είναι, όπως τον εκφράζει η ΕΣΑΚ στα συνδικάτα, τότε κάτω τα συνδικάτα, λένε οι εργαζόμενοι.

Αυτή η αντίθεση των εργαζομένων στα συνδικάτα, δεν είναι αποτέλεσμα του ρεφορμισμού πάνω στις μάζες, όπως προπαγανδίζουν το ψευτο-ΚΚΕ και διάφοροι δορυφόροι του σαν την ΟΣΕ και τον «Μαχητή», αλλά είναι αποτέλεσμα της κυριαρχίας του σοσιαλφασισμού πάνω στα συνδικάτα, και εκφράζει μια υγιή στάση των εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι θέλουν να αντισταθούν στην πολιτική της πείνας,

Η ψευτο-απεργία στις 15 Γενάρη

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟ ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μετά από αρκετούς μήνες μια νέα «απεργία» κάνει την εμφάνισή της, στις 15 του Γενάρη. Τούτη την φορά καθοδηγητής της εμφανίζεται ο διευθυντής του παραμάγαζου της Πατησίων Ραυτόπουλος.

Έλα όμως που δεν τον αφήνουν οι άλλοι διευθυντές του Περισσού να χαρεί επιτέλους και αυτός έναν... αγώνα!

Όχι λένε, εμεις με το ΕΚΑ και τις Ομοσπονδίες θα κάνουμε την απεργία, γιατί εμεις είμαστε οι αγωνιστές. Θα την πάρουμε από τα χέρια του Ραυτόπουλου. Και τρέχουν παραμονή των Φώτων και γεμίζουν την Αθήνα αφίσσες για να πάρουν την πρωτοπορία!

Παραμύθια, θα πουν οι εργάτες, άλλη μια ψευτο - απεργία, που μόνο για μας δεν γίνεται, γιατί πάλι, ούτε την αποφασίσαμε, ούτε τα αιτήματά της ζέρουμε, ούτε την συνέχειά της. Αλλος ένας «αγώνας» στο όνομα της εργατικής τάξης και στα χέρια των εχθρών της.

Η ΓΣΕΕ του Ραυτόπουλου, αποφάσισε αυτή την «απεργία». για να αποχτήσει αριστερό πρόσωπο και βάση, που τις χρειάζονται στις διαπραγματεύσεις με την ΕΣΑΚ, για τον έλεγχο της ΓΣΕΕ.

Είναι το κύκνειο ασμα του πριν η φιλορώσικη κλίκα (Παπανδρέου - Φλωράκη) τον εκπαραθυρώσει από την ΓΣΕΕ.

Τώρα θυμήθηκε η δράκα αυή των εργατοπατέρων τα εργατικά αιτήματα και τους αγώνες ενάντια στην «λιτότητα».

Τώρα ψάχνει να βρει κάποιο εργατικό έρισμα για να κρατήσει τις καρέκλες της. Είναι πολύ αργά όμως για κάτι τέτοιο.

Από την άλλη πλειρά η ΕΣΑΚ, δεν θέλει να τις δώσει την παραμικρή ανάσα.

Μπαίνει επικεφαλης σ' αυτήν την ψευτοαπεργία για να εισπράξει αυτή τα αγωνιστικά εύσημα και να στριμώξει τον Ραυτόπουλο. Ποια όμως ευσημα, όταν ούτε ένας εργάτης δεν περιμένει τίποτα απ' αυτή την =απεργία».

Όταν και αυτή, όπως και οι προηγούμενες το μόνο που θα κάνει, θα είναι να στερήσει ένα μεροκάματο από τους εργαζόμενους.

Φτάνει πια, στην κοροϊδία και στην απάτη. Οι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθιμένοι να γίνουν μπαλάκι κανενός. Για άλλη μια φορά θα γυρίσουν τις πλάτες στις ψευτο - απεργίες και στους εμπνευστές της.

Και ύπου απεργήσουν θα βρουν την ευκαιρεία να προβάλλουν τα δικά τους εργατικά αιτήματα, τα αιτήματα για το ψωμί και την δουλειά.

Θα συζητήσουν πάνω στην συνέχεια του αγώνα, στις μορφές οργάνωσης και πάλης.

Οι κομμουνιστές θα χρησιμοποιήσουν αυτή την «απεργία», για να καταγγείλουν τον ρόλο των αντιδραστικών δυνάμεων, για να καλέσουν την εργατική τάξη και όλους τους εργαζόμενους, σε πραγματικό αγώνα για αυξήσεις στα μεροκάματα, στο τσάκισμα της πανδρεϊκής πολιτικής της πείνας.

Απέν αντι στις ψευτο - απεργίες των κάθε λογής εργατοπατέρων, να αντιτάξουμε τον ενωμένο απεργιακό αγώνα για το ψωμί και τη δουλειά.

Το φιλορωσικό μπλοκ στάθερα και υπομονετικά καταβροχθίζει δυνάμεις που θα μπορούσαν να παίξουν ένα θετικό ρόλο στο γενικότερο δημοκρατικό και ταξικό κίνημα. Τις δυνάμεις εκείνες που στήριξαν σ' ένα σημαντικό βαθμό το εργοστασιακό απεργιακό κίνημα του '74 - "79 που αναπτύχθηκαν σ' ένα πνεύμα αντίσταση, στον ιμπεριαλισμό και τον σοσιαλιμπεριαλισμό.

Για τους κομμουνιστές είναι απαpaίτητο να δείξουν ανοιχτά μέσα στην εργατική τάξη και στους αγώ-

ΔΕΞΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. Ι

Και πιο πέρα σαν πραγματικοι συνειδητοί καταστροφείς του κατασκειαστικού κεφάλαιου (συνήθως μεσαίυ) της οικοδομης αλλά και καταστροφείς της εσωτερικής αγοράς γενικά, καθήλωσαν τα νοίκια και απελευθέρωσαν τις τιμές μεταβίβασης και στις αστικές και πιο πλούσιες γειτονιές. Για να μη φυτρώνει γιαπί σ' ολόκληρη την Ελλάδα:

Ανάπτιξη μόνο της εξωτερικής αγοράς. Μόνο της ελαφριάς βιομηχανίας πλήρως τεχνολογική εξάρτηση από τον ιμπεριαλισμό. Λίγη πολεμική βιομηχανία.

Στρατοκρατικός και γραφειοκρατικός προύπολογισμός. Φτηνή κοινωνική δημαγωγία και πάνω απ' όλα βούρδουλας και πείνα για τον εργάτη. Να το οικονομικό πρόγραμμα τοι Παπανδρείσμού.

Αν αυτό συνδυαστεί με μια αντιδραστική και διπλοπρόσωπη διεθνή πολιτική οδηγεί στην πιο βαθειά οικονομική κρίση που θάχει γνωρίσει αυτός ο τόπος

Αιτή η δίχως χαρακτήρα κι' από γέννα στραβή αστική τάξη στα γερατειά της και στην αποσύνθεσή της γέννησε τη βαρβαρότητα.

Ο Παπανδρεϊσμός είναι η αποσύνθεση της ελληνικής αστικής τάξης. θέλουν να αγωνιστούν για πραγματικές αυξήσεις. Και αυτό θα κάνουν.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΕΞΟ-ΔΟΣ ΣΤΗΝ «ΚΡΙΣΗ»

Είναι πρώτο καθήκον για τους κομμουνιστές, σ' αντή τη φάση να καταπιαστούν βήμα, βήμα με την οργάνωση των εργατικών αγώνων. Να αποτελέσουν την διέξοδο και να ενώσουν κάθε αγωνιστή, στην πάλη για την διεκδίκηση του ψωμιού και της δουλειάς.

Το τσάκισμα της πολιτικής της πείνας, με την κατάχτηση ενός κατώτατου μεροκάμματου τουλάχιστον 2500 καθαρά, η καταχτηση μόνιμοι επιδόματος ανεργίας παράλληλα με την εφαρμογή, του 35ωρου, είναι αιτήματα, ποι ενώνουν σήμερα όλους του εργαζόμενους και αποτελούν τους άμεσοις διεκδικητικοίς στόχους του ταζικοί συνδικαλιστικού κινήματος.

Μέσα από την άρνηση του σοσιαλφασισμού και του ρεφορμισμού, ξεπηδάει η ανάγκη του νέου κομμουνιστικού κόμματος, που θα δώσει πραγματική δύναμη, γνώση και στρατηγική στους νέους εργατικούς αγώνες ποι αναπόφευχτα θα ξεσπάσουν.

Μέσα από το σάπισμα τοι κρατικού συνδικαλισμού.. ξεπηδάει σε σπέρματα, αλλά με την ακατανικητη δύναμη του νέου, ο επαναστατικός συνδικαλισμός πραγματική διέξοδο και ανάγκη της εργατικής τάξης. Παρά την αστινομική βία, τους ξυλοδαρμούς, τις συλλήψεις και την πολιτική επιστράτευση, η κυβέρνηση, δεν μπόρεσε να κάμψει την αγωνιστικότητα των εργατών των Δήμων, στην πρόσφατη 10 ήμερη απεργία τους.

Οι εργάτες αποφασιστικά και ενωμένοι, πιστεψαν στο δίκαιο του αγώνα τους, αντιμετώπισαν παλλικαρισια την επίθεση της κιβέρνησης, περιφρούρησαν τον απεργιακό τοις αγώνα και μπόρεσαν να εμποδίσουν τουλάχιστον προσωρινά τις απολύσεις χιλιάδων εκτάκτων που ετοιμαζε η Κυβέρνηση

Ακολουθώνας πολιτική ρουσφετιού, ο κάθε δήμος προσλαβανε εκτάκτους ανέργους με τις λεγόμενες συμβάσεις έργου.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής, που εφάρμοσαν οι δήμαρχοι όλων των κομμάτων, για να εξαγοράσουν τις συνιδήσεις των ανέργων, και να φτιάζουν τους κομματικούς τους μηχανισμούς μέσα στην τοπική αυτοδιοίκηση.

ήταν να βρεθούν χιλιάδες συμβα-

στουχοί στον αέρα, ποι ανεξάρτητα από τον τρόπο της πρόσληψης, αντιμετώπιζαν το φάσμα της ανεργίας.

Το αίτημα για καμμιά απόλυση συμβασιούχου, είναι ένα δίκαιο αίτημα, μιας και οι εργαζόμενοι αιτοί, όχι μόνο στην τεράστια πλειοψηφία τους δουλεύουν κανονικά, αλλά και γιατί στις σημερινές συνθηκες κανείς δεν εγγυάται την καθαρότητα στις προσλήψεις ιδιαίτερα στους δημόσιους οργανισμούς, αλλό και το δικαίωμα στη δουλειά γίνεται όλο και πιο πολύ δικαίωμα για λίγους

Οι εργάτες των δήμων με τον αποφασιστικό αγώνα τους υπερασπισαν αυτό το δικαίωμα. Παράλληλα έδειξαν την αντίθεσή τους στην πολιτική της πείνας, διεκδικώντας το σπάσιμο αυτής της πολιτικής με την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Το ψευτο - ΚΚΕ που βρέθηκε στη καθοδήγηση αυτού του αγώνα, χρησιμοποίησε την δίκαια αγανάχτιση

EYNEXEIA ETH EEA. 4

ΝΕΚΡΟΣ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Πρότυπο για τη σοσιαλδημοκρατία της Ρωσίας και μάλιστα κάτι περισσότερο απ' ότι, για τη σοσιαλ. δημοκρατία όλου του κόσμου, ήταν τις τελειταίες δεκαετίες η σοσιαλδημοκρατία της Γερμανίας. Τι' αυτό ειναι ευνοητο οτι δεν μπορούμε να αντικρύσουμε συνειδητά, δηλ. κριτικά, το σοσιαλπατριωτισμό ή το «σοσιαλιστικό» σωβινισμό που κυριαρχεί σήμερα, χωρίς να ξεκαθαρίσουμε με τη μεγαλύτερη ακρίβεια τη στάση μας απέναντι στη σοσιαλδημοκρατία της Γερμανίας. Ποια ή ταν αυτή; ποια είναι; και ποια θα είναι;

Στο πρώτο ερώτημα την απάντηση μπορεί να τη δόσει η μπροσοίρα του Κ. Κάουτσκι «Ο δρόμος προς την εξουσια», που εκδόθηκε το 1909 και μεταφράστηκε σε πολλές ευρωπαικές γλώσσες και είναι η πιο ολοκληρωμένη, η πιο ευνοίκή για τους γερμανούς σοσιαλδημοκρατες (με την έννοια των ελπίδων που παρειχαν) εκθέση των αποψέων για τα καθήκοντα της εποχής μας. γραμμένη από ένα συγγραφέα με το μεγαλύτερο κύρος μέσα στη Π Διεθνή. Θα υπενθυμίσοι με πιο λεπτομερειακά το περιεχόμενο αι τής της μπροσούρας αυτό θα είναι τόσο πιο ωφέλιμο, όσο πιο συχνα απαρνοίνται σήμερα με τον πιο επαισχυντο τρόπο τα - ξεγασμένα αυτά λόγια».

Η σοσιαλδημοκρατία είναι - κόμμα επαναστατικό- (είναι η πρώτη φράση της μπροσουρας), όχι μόνο όπως είναι επαναστατική και η ατμομηχανή, μα και με «μιαν άλλη ακόμη έννοια». Επιδιώκει την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας από το προλεταριάτο, τη δικτατορία του προλεταριάτου. Ο Κά ουτσκι, κοροιδεύοντας «εκείνους που αμφιβάλλουν για την επανάσταση ... έγραφε: «Εννοείται ότι σε κάθε σημαντικό κίνημα και εξέγερση πρέπει να παιρνουμε υπόψη το ενδεχόμενο ήττας. Μόνο ένας ανόπτος μπορεί πριν από την πάλη να θεωρεί τον εαιτό του ολότελα σίγουρο για τη νίκη». Θα ήταν «καθαρή προδοσία της υπόθεσης για την οποία παλεύουμε» το να αργείται κανείς να παίρνει υπόψη τη δυνατότητα νίκης. Μια επανάσταση σε σύνδεση με τον πόλεμο είναι δυνατη. τόσο τον καιρό του πολέμου όσο και ύστερα απ' αυτόν. Πότε ακριβώς η όξυνση των ταξικών αντιθέσεών θα οδηγήσει στην επανάσταση, αυτό είναι αδύνατο να το καθορισουμε, όμως «μπορώ να βεβαιώσω εντελώς κατηγορηματικά ότι η επανάσταση που φέρνει μαζί του ο πόλεμος θα ξεσπάσει ή τον καιρό του πολέμου ή αμέσως ύστερα απ' αυτόν»: δεν υπάρχει τίποτε το πιο χυδαίο από τη θεωρία της «ειρηνικής μετεξέλιξης στο σοσιαλισμό». «Δεν υπάρχει τίποτε πιο λαθεμένο από τη γνώμη ότι η γνώση της οικονομικής αναγκαιότητας σημαίνει τάχα αδυνάτισμα της θέλησης» «Η θέληση σαν επιθυμία για αγώνα καθορίζεται:]) από το τίμημα του αγώνα. 2) από το αίσθημα της δύναμης και 3) από την πραγματική δύναμη. Όταν το περίφημο πρόλογα του Ενγκελς στους -Ταξικούς αγώνες στη Γαλλία» επιχείρησαν (ανάμεσα στ' άλλα και στη «Vorwarts») να τον ερμηνείσουν με πνεύμα οπορτουνιστικό, ο 'Ενγκελς αγανάκτησε και χαρακτήρισε «επαίσγιντη» τη γνώμη ότι αιτός είναι «ειρηνικός θαυμαστής της νομιμότητας με κάθε θυσία». « Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι μπαινουμε σε περίοδο αγώνα για την κρατική εξουσία» ο αγώνας αυτός μπορεί να διαρκέσει δεκαετίες, αυτό μας είναι άγνωστο. όμως, «όπως φαίνεται θα οδηγήσει στο άμεσο μέλλον σε σημαντικό δυναμώμα του προλεταριάτου, αν όχι στη δικατορία του στη Δυτική Ευρώπη». Τα επαναστατικά στοιχεία αναπτύσσ ονται: το 1895 από τα 10 εκατομμύρια εκλογείς της Γερμανίας, τα 6 εκατομμύρια ήταν προλετάριοι και τα 31/2 εκατομμίρια ανθρωποι ποι ενδιαφέρονται για την ατομική ιδιοκτησία. Το 1907 ο αριθμός των τελευταίων αιξήθηκε κατά 30 χιλιάδες, ενώ των πρώτων κατά 1,6 εκατομμύρια! Και «οι ρυθμοί της κίνησης προς τα μπρος γίνονται μονομίας πολύ γοργοί, όταν έρχονται χρόνια επαναστατικού αναβρασμού». Οι ταξικές αντιθέσεις δεν αμβλύνονται, αλλά οξύνονται, μεγαλώνει η ακρίβεια. λύσο ομανάει ο ιμπεριαλιστικός α-

νταγωνισμός, ο μιλιταρισμός. Ζυγώνει μια «νέα εποχή επαναστάσεων». Η ξέφρενη αίξηση των φόρων «από καιρό θα είχε οδηγήσει σε πόλεμο, σαν μοναδική διέξοδο από την επανάσταση... αν αυτή ακριβώς η διέξοδος της επανάστασης ύστερα από έναν πόλεμο δεν ήταν ακόμη πιο κοντά απ" ότι ύστερα από μιαν ένοπλη ειρήνη- «Ο παγκόσμιος πόλεμος γίνεται απειλητικά κοντινός πόλεμος όμως σημαίνει ταυτοχρονα και επανασταση. Το 1891 σ Ενγκελς μπορούσε ακόμη να φοβαται μια πρόωρη επανάσταση στη Γερμανία, από τότε όμως η «κατάσταση άλλαξε ριζικά». Το προλεταριάτο «δεν μπορεί πια να μιλαει για πρόωρη (η υπογραμμιση ειναι του Κάοι τσκι) επανάσταση». OI HIKPOROTOI ZIVAI TOXI "AGTAθείς- και γινονται όλο και πιο πολέμιοι του προλεταριάτοι. την εποχή όμως της κρίσης είναι «ικανοί να περάσοιν κατά μάζες με το μέρος μας». Το παν είναι «να παραμεινε» η σοσιαλδημοκρατία «ακλόνητη, συνεπής και αδιάλλακτη». Δεν χωράει αμφιβολία ότι μπήκαμε σε επαναστατική περίοδο.

Αυτά έγραφε ο Κάουτσκι εδώ και

πάρα πολύ καιρό, πριν από πέντε ο-

κής σοι χώρας». Συμφωνία ανάμε-

σα στα κόμματα των εμπόλεμων χω-

ρών για δράση ενάντια στον πόλε-

μο: «Πρακτικά κάτι τετιο δεν δοκι-

μάστηκε ακόμη ως τα τώρα. Εμείς

αμφισβητούσαμε πάντοτε τη δινα-

τότητα μιας τέτιας συμφωνίας....

Οι διαφοινίες ανάμεσα στους γάλ-

λους και τους γερμανούς σοσιαλι-

στές «δεν αφορούς τις αρχές» (και

οι πρώτοι και οι δεύτεροι υπερασπι-

νων διεθνών αποφάσεων που ψηφίστηκαν ομόφωνα Ιλόγου χάρη στη Στουτγάρδη και ιδιαίτερα στη Βασιλεια) μπροστά ακριβώς στο ενδεχόμενο ενός ευρωπαικού πολέμου με γαρακτήρα ίσα - ίσα σαν το σημερινό! Θα ήταν έλλειψη σεβασμοί προς τον αναγνώστη, αν αρχίζαμε να παίνουμε «στα σοβαρά» τα επιγειρήματα τοι Κάουτσκι και επιχειρούσαμε να τα «αναλύσουμε»: γιατι, αν ο ευρωπαικός πολεμός σε πολλά σημεία δεν μοιαζει μ' ένα απλό και -μικρό- πογκρόμ ενάντια σε εβραίοις, τα «σοσιαλιστικά» επιχεισήματα υπέρ της συμμετοχής σ' αυτό τον πόλεμο μοιάζουν πέρα για πέρα με τα «δημοκρατικά» επιχειρήματα υπέρ της συμμετοχής σε πογκρόμ ενάντια σε εβραίους. Τα επιχειρήματα υπέρ των πογκρόμ δεν τα αναλτότιμε: απλώς τα σημειώνούμε, για να στιγματίσουμε τους αυτουργούς τους μπροστά σ' όλους τους συνειδητούς εργάτες.

Πως συνέβη όμως, θα ρωτήσει ο αναγνώστης, ώστε η μεγαλύτερη αυθεντια της Π Διεθνούς, ο συγγραφέας που υπεράσπιζε τις απόψεις που παραθέσαμε στην αρχή του άρθρου, να καταντήσει σε θέση «χεισυμφέρει τώρα περισσότερο να εκμεταλλευτούμε για το πέρασμα από το ψηφοδέλτιο στον «πιροβολισμό» (δηλ. στοι εμφύλιο πόλεμο). το στοιχείο της παραβίασης απομέρους της ίδιας της αστικής τάξης της νόμιμης βάσης που δημιούργησε η ίδια. Και ο Κάουτσκι έκφραζε το 1909 τις αναμφισβήτητες γνώμες όλοιν των επαναστατών σοσιαλδημοκρατών, όταν έλεγε ότι η επανάσταση στην Ευρώπη δεν μπορεί να είναι τώρα πρόωρη και ότι πόλεμος σημαίνει και επανάσταση.

Οι δεκαετίες όμως της «ειρηνικής = εποχής δεν πέρασαν χωρίς ν αφήσουν ίχνη: δημιούργησαν αναπότρεπτα τον οπορτουνισμό σε όλες τις χώρες, εξασφαλίζοντας του την υθπεροχή μέσα στις γραμμές των «ηγετώ» του κοινοβουλίοι, των συνδικάτων, της δημοσιογραφιας κ.τλ. Δεν υπάρχει καμιά χώρα στην Ευρώπη, όπου να μην έχει διεξαχθεί με τη μια ή την άλλη μορφή μακρόχρονη κι' επίμονη πάλη ενάντια στον οπορτουνισμό, που ολόκληρη η αστική τάξη τον υποστήριζε με εκατομμύρια τρόπους, για να διαφθείρει και να κατακτήσει ανίσχυρο το επαναστατικό προλετα-

προκαταρκτική και πολύ απλή οργάνωση των δυνάμεών του, εκπλήρωσε τον ιστορικό της ρόλο και πέθανε νικημένη όχι τόσο από του; φον Κλούκ, όσο από τον οπορτουνισμό. Ας αφήσουμε λοιπόν τωρα τους νεκρούς να θάβουν τους εαιτούς τους. Ας «πασκίζουν» τώρα οι κενοί πολυάσχολοι (αν όχι ραδιούργοι λακέδες των σωβινιστών και των οπορτουνιστών) να ταιριάξουν τους διάφορους Βαντερβέλντα και Σαμπά με τον Κάουτσκι και Χααζε, λες και έχουμε μπροστά μας τον Ιβάν Ιβάνιτε που αποκάλεσε »χήνα» τον Ιβάν Νικηφόριτς και είχε ανάγκη «να τον σπρώξουν» φιλικά προς τον αντίπαλό του. Διεύνης

δεν σημαινει να κάθονται στο ιδιο τραπέζι και να γράφουν μια υποκριτική και στρεψόδικη απόφαση άνθρωποι, ποι θεωρούν πραγματικό διεθνισμό το να δικαιολογούν οι γερμανοί σοσιαλιστές την έκκληση της γερμανικής αστικής τάξης να πυροβολούν τους γάλλους κργάτες και οι γάλλοι σοσιαλιστές να δικαιολογούν την έκκληση της γαλλικής αστικής τάξης να πιροβολούν τους γερμανούς εργάτες -στο όνομα της άμυνας της πατρίδας...!!

σοσιαλισμό, όχι όμως διαφορετικά παρά μόνο με την πολιτική της πιο αποφασιστικής ρήξης και διάσπασης με το πρώτο ρείμα, με όλους εκείνους ποι είναι ικανοί να δικαιολογούν την ψήφιση των πιστώσεων, την «άμυνα της πατρίδας», το «σεβασμό των νόμων της πολεμικης περιόδου ... τον περιορισμό στη νομιμότητα και την απάρνηση του εμφυλίοι πολέμου. Μόνο όσοι εφαρμόζουν αυτή την πολιτική ρικοδομούν στην πράξη τη Σοσιαλιστική Διεθνή. Εμείς, από την πλευρά μας, αφού δημιουργήσαμε επαφή με την ομάδα της ΚΕ που βρισκεται στη Ρωσία και με τα καθοδηγητικά στοιχεία του εργατικού κινήματος της Πετρούπολης, αφού ανταλλάταμε σκέψει τμαζί τους και πειστήκαμε ότι στις βασικές γραμμές ιπάρχει αλληλεγγύη, μπορούμε, σαν Συντακτική επιτροπή του Κεντρικού Οργάνου, να δηλώσουμε απομέρου; του κόμματός μας ότι η δοιλιά που γίνεται προς αυτή την κατείθινση είναι δουλιά κομματική και σοσιαλόημοκρατική.

СОЩІАЛЬДЕМОКРАТЬ ==

ENA KEIMENO TOY AENIN Διεθνής σημαίνει να σμίγουν μετα-

ξύ ρους (στην αρχή ιδεολογικά και μετά, όταν έρθει η ώρα, και οργανωτικά) οι άνθρωποι που είναι ικανοι στις δύσκολες μέρες μας να ιπερασπίζουν το σοσιαλιστικό διεθνισμό στην πράξη, δηλ. να συγκεντρώνουν τις δυνάμεις τους και «να πυροβολούν δεύτεροι» ενάντια στις κυβερνήσεις και τις κυρίαρχες τάξεις της δικής του ο καθένας «πατριδας». Η δουλιά αυτή δεν είναι εύκολη. θα απαιτήσει όχι μικρή προετοιμασία, μεγάλες θυσίες και δεν μπορεί να αποφύγει και ήττες Ακριβώς όμως, επειδή δεν είναι είκολη δουλιά, πρέπει να γίνει μόνο μαζί μ' εκείνους που θέλουν να την κάνουν, χωρίς να φοβούνται την πλήρη ρήξη με τους σωβινιστές και τους υπερασπιστές του σοσιαλσωβινισμού

Για την αποκατάσταση μιας ειλικρινούς και όχι υποκριτικής. σοσταλιστικής και όχι σωβινιστικής Διεθνούς, πιο πολλά κάνουν οι άνθρωποι σαν τον Πάννεκουκ που έγραφε στο άρθρο «Η χρεοκοπία της Διεθνούς»: «αν μαζευτούν οι ηγέτες και δοκιμάσουν να μπαλώσουν τις διαφωνίες, αυτό δεν θα έχει καμιά σημασία»

Ας ονομάσουμε τα πράγματα με το αληθινό τους όνομα: ο πόλεμος οπωσδήποτε θα μας αναγκάσει να το κάνουμε αυτό, αν όχι αύριο, όμως μεθαύσιο. Στο διεθνή σοσιαλισμό υπάρχουν τρία ρεύματα: 1) οι σωβινιστές που εφαρμόζουν με συνέπεια πολιτική οπορτουνιστική. 2) οι σινεπεις εχθροί του οπορτουνισμού, που σε όλες τις χώρες αρχίζουν πα να υψώνουν τη φωνή τους (οι οπορτουνιστές τους κατατρόπωσαν στο μεγαλύτερό τους μέρος, μα «οι νικημένοι στρατοί διδάσκονται καλα») και που είναι ικανοί να κάνουν επαναστατική δουλιά με κατευθυνση τον εμφύλιο πόλεμο, 3) οι άνθρωποι που έχασαν τον προσανατολισμό τους και ταλαντεύονται, οι άνθρωποι αυτοί σέρνονται τώρα πίσω από τους οπορτουνιστές και προξενούν στο προλεταριατο τη μεγαλύτερη ζημιά με τις υποκριτικές προσπάθειές τους να δικαιολογήσουν σχεδόν επιστημονικά και μαρξιστικά (όχι αστεία!) τον οπορτοινισμό. Ένα μέρος από τοι : οπαδούς αυτού του τρίτου ρεύματος που χανονται μέσα σ' αυτό μπορει να σωθεί και να γυρίσει πίσω στο

Η διάσπαση της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας μοιάζει με ιδέα ποι τρομάζει πάρα πολύ και πολλούς με τον «ασυνήθιστο χαρακτήρα» της. Η αντικειμενική όμως κατάσταση μας εγγι άται ότι ή θα γίνει το ασυνήθιστο αυτό πράγμα (στην τελευταία συνεδρίαση του Διεθνούς Σοσιαλιστικού Γραφείου τον Ιούλη τοι 1914 ο Αντλέρ και ο Κάουτσκι δήλωσαν πως δεν πιστεύουν σε θαύματα και γι' αυτό δεν πιστεύουν ότι είναι δυνατός ένας ευρωπαϊκός πόλεμος!) ή θα γίνουμε μάρτυρες μιας

βασανιστικής αποσύνθεσης εκείνου που ήταν κάποτε γερμανική σοσιαλδημοκρατία. Τελειώνοντας, θέλουμε μόνο να θυμίσουε σ' όσοις συνήθισαν «να πιστεύουν» υπερβολικά στην (πρώην) γερμανική σοσιαλδημοκρατία, πως, άνθρωποι ποι για πολλά χρόνια ήταν αντίπαλοι μας σε μια σειρά ζητήματα, αρχίζουν να συνηθίζουν με την ιδέα μιας τέτιας διάσπασης, να τους θυμίσουμε πως ο Λ. Μάρτοφ έγραφε στην «Γκόλος»: «πέθανε η Vorwarts», «η σοσιαλδημοκρατία που διακηρύσσει ότι παραιτείται από την ταξική πάλη θα έκανε καλύτερα να αναγνωρίσει ανοιχτά την αληθινή κατάσταση πραγμάτων, να διαλύσει προσωρινά την οργάνωση της και να κλείσει τα όργανά της», να τους θυμισούμε πως ο Πλεχάνοφ, κατά τα γραφόμενα της «Γκόλος», ειπε σε διαλεξή του: «είμαι μεγάλος αντίπαλος της διάσπασης, αν όμως για τη διατήρηση της ενότητας της οργάνωσης θυσιάζονται οι αργές. τότε είναι καλύτερη η διάσπαση παρά μια ψεύτικη ενότητα». Ο Πλεχάνοφ το είπε αυτό για τους γερμανούς ριζοσπάστες: βλέπει τον κάρφο στο μάτι των γερμανών και δεν βλέπει το δοκάρι στο δικό του. Αυτό είναι ατομικό χαρακτηριστικό του γνωρισμα, που όλοι μας το συνηθίσαμε πάρα πολί τα τελευταία 10 χρόνια πλεχανοφικού ριζοσπαστισμού στη θεωρία και οπορτουνισμού στην πράξη. Αν όμως και άνθρωποι με τέτιες ατομικές... ποαραξενιές αρχίζουν να μιλάν για διάσπαση των γερμανών αυτό είναι σημείο των καιρών.

λόκληρα χρόνια. Να τι ήταν ή πιο σωστά τι υποσχόταν πως θα ειναι η γερμανική σοσιαλδημοκρατία. Να ποια σοσιαλδημοκρατία μπορούσαμε και έπρεπε να σεβόμαστε Κοιτάξτε τι γράφει σήμερα ο iδιος ο Κάουτσι. Να οι σπουδαιότερες δηλώσεις του, παρμένες από το αρθρο τοι «Η σοσιαλδημοκρατια τον καιρό του πολέμου» («Neue Zeit .. ap. wix 1.2 X. 1914): "To κόμμα μας πολύ πιο σπάνια συζητούσε το πρόβλημα, ποια στάση πρέπει να κρατήσουμε τον καιρό του πολέμου, παρά το πρόβλημα πως μπορούμε να εμποδισουμε τον πόλεμο-... -Ποτέ η κυβέρνηση δεν είναι τόσο ισχυρή, ποτέ τα κόμματα δεν είναι τόσο αδύνατα, όσο στις αρχει ενό: πολεμου». «Η πολεμική περίοδος είναι η λιγότερο κατάλληλη για ήρεμη συζήτησ». «Το πρακτικό πρόβλημα ποι προβάλλει σήμερα είναι νίκη ή ήττα της δι-

ζουν την πατρίδα τους) ... -Οι σοσιαλδημοκράτες όλων των χωρών έγουν σε ίσο βαθμό το δικαίωμα είτε την υπογρέωση να παίρνουν μέρος στην άμυνα της πατρίδας τους: κανένα έθνος δεν πρέπει να κατηγορεί το άλλο γι' αυτό το πράγμα -Η Διεθνής χρεοκόπησε:--Το κόμμα παραιτήθηκε από την άμεση υπεράσπιση των κομματικών αργών στη διαρκεια του πολέμου:» (Λόγια τοι Μέρινγκ στο ίδιο φύλλο). Λαθεμένη γνώμη... Δεν υπάρχει καμιά βάση για παρόμοια απαισιόδοξία... Οι διαφωνίες δεν αφορούν ζητήματα αρχών... Εξακολουθεί να παραμένει η ενότητα αρχών... Η ελλειψη σεβασμού απένταντι στους νόμους της πολεμικής περιόδου θα οδηγούσε -απλώς στην απαγόρευση του τύπου μαζ». Ο σεβασμός αυτών των νόμων «σημαίνει τόσο λίγο παραίτηση από την υπεράσπιση των κομματικών αρχών, όσο μια παρόμοια ενέργεια του κομματικού μας τύπου κάτω από τη δαμόκλεια σπάθη του έκτακτου νόμου ενάντια στους σο-OIUAIOTÉ: ...

Παραθέσαμε επίτηδες και κατά γράμμα τις περικοπές. γιατί δεν ειναι εύκολο να πιστέψει κανείς ότι μπορούσαν να γραφούν παρόμοια πράγματα. Δεν είναι εύκολο να βρεις στη φιλολογία (εκτός ίσως από τη «φιλολογία» των ανοιγτών αποστατών) τέτια προστυχια μαζί και αιτοικανοποίηση, να βρεις τόσο επαίσχυντη... απομάκρυνση από την αλήθεια, υπεκφυγές τόσο απαισιες, για να καλιφθεί η πιο ολοφάνερη απάρνηση και του σοσιαλισμού γενικά και των συγκεκριμέρότερη» από τη θέση ενός «αποστάτη»: Αυτό θα ήταν ακατανόητο θα απαντήσουμε εμείς, μόνο για εκείνου που - ίσως ασυναίσθητα συμμερίζεται την άποψη ότι κατά βάθος δεν συνέβη τίποτε το ιδιαίτερο, άτι δεν είναι δύσκολο «να συμφιλιωθούμε και να ξεχάσουμεκ.τλ., δηλ. ακριβώς την άποψη ενός αποστάτη. Όποιος όμως ασπάζεται σοβαρά και ειλικρινά τις σοσιαλιστικές πεποιθήσεις και συμμεριζεται τις απόψεις ποι εκθέσαμε στην αρχή του άρθρου, δεν θα απορήσει που «πέθανε η «Vorwarts»» (έκφραση του Α. Μάρτοφ στην «Γκόλος» του Παρισιού), που «πέθανε» ο Κάουτσκι Στην εποχή των μεγάλων παγκόσμιων στροφών η χρεοκοπία ορισμένων ατόμων δεν είναι πράγμα παράξενο. Ο Κάσιτσκι, παρόλες τις τεράστιες υπηρεσιες του, ποτέ δεν ανήκε σ' εκείνους που τον καιρό των μεγάλων κρίσεων έπαιρναν αμέσως μαχητική μαρξιστική θέση (ας θυμηθούμε τις ταλαντεύσεις του στο ζήτημα του μιλερανισμού).

Και ζούμε ακριβώς σε μια τέτια εποχή «Πυροβολείστε πρώτοι, κιριοι αστοί!», έγραφε ο 'Ενγκελς το 1891, υποστηρίζονταις (και πολύ δικαιολογημένα) ότι στην εποχή της λεγόμενης ειρηνικής συνταγματικής εξέλιξης, εμίς, οι επαναστάτες, πρέπει να επωφελούμαστε από την αστική νομιμότητα. Η ιδέα του Ενγκελς ήταν πεντακάθαρη: εμείς, οι συνειδητοί εργάτες, θα πιροβολήσουμε δεύτεροι, εμάς μας ριάτο. Ο ίδιος ο Κασιτσκι έγραφε εδώ και 15 χρόνια, στις αρχές της μπερνστινιάδας, πως, αν ο οπορτουνισμός από διαθέσεις μετατρεπόταν σε ρεύμα, στην ημερήσια διάταξη θα έμπαινε ζήτημα διάσπασης. Και σε μας στη Ρωσία η παλιά « Ισκρα... ποι δημιούργησε το Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα της εργατικής τάξης, έγραφε στο φύλ. αρ. 2. (αρχές του 1901) και στο άρθρο «Στο κατώφλι του 20ου αιώνα», ότι η επαναστατική τάξη του 20ου αιώνα έχει (όπως και η επαναστατική τάξη του 18ου αιώνα, η αστική τάξη) τους Γιρονδίνους και τους Ορειvouc the.

Ο ευρωπαικός πόλεμος σημαινει μια πολύ μεγάλη ιστορική κριση. την αρχή μίας νέας εποχής. Όπως κάθε κρίση έτσι και ο πόλεμος όξινε τις βαθιά κρυμμένες αντιθέσεις και τις έβγαλε στην επιφάνεια, ξεσκιζοντας όλα τα υποκριτικά πέπλα, πετώντας μακριά κάθε συμβατικότητα, εκμηδενίζοντας τις αυθεντίες που σάπισαν ή άρχισαν να σαπίζουν. (Σ' αυτό συνίσταται, ας το πούμε σε παρένθεση, η ευεργετική και προοδευτική επίδραση κάθε κρίσης, που δεν μπορούν να την καταλάβουν μόνο οι κουτοί θαιμαστές της «ειρηνικής εξέλιξης»). Η Π Διεθνής που κατόρθωσε μέσα σε 35 - 45 χρόνια (ανάλογα με το αν θα υπολογίσουμε από 1870 ή από το 1889) να κάνει μια εξαιρετικά σπουδαία και ωφέλιμη δουλιά για τη διάδοση τοι σοσιαλισμού σε πλάτος και για την προπαρασκευαστική.

νει σε σημαντικό βαθμό ο χαρακτή-

ρας της πάλης τους. Να ξαναδώ-

σουν στον συνδικαλισμό, την ταξι-

κη, διεκδικητική, την επαναστατι-

κή του μοροή. Να πάρουν

ολόπλευρα την ευθύνη της καθοδή-

γησης των εργατικών αγώνων. Και

κάτι τέτοι δεν μπορεί κανεις άλλος

NEA KAOHKONTA

Αυτό το βάρος πέφτει στους με-

Η συγκρότηση τοι ΕΡΓΑΣ, σαν

την Εργατική παράταξη της ΟΑΚ-

ΚΕ στο συνδικάτο, μπορεί να δώσει

Γιαυτό χρειάζεται καθημερινός

Χρειάζεται να ξαναζεστάνουμε

στις καρδιές των μεταλλεργατών τα

βρωμισμένα από το ψευτο - ΚΚΕ

και την ΕΣΑΚ, οράματα του σοσια-

λισμού και του κομμουνισμού, να

δοιν σε μας όχι τον παγερό γρα-

φειοκράτη, ποι το μόνο που ξέρει

είναι να γτυπάει τους αγώνες, αλλά

τον ζωντανό κομμουνιστή - συνδι-

καλιστή ποι μπορεί με την γνώση

και την ανθρωπιά του να τον οδη-

γήσει στη νίκη, βήμα προς βήμα.

σ' όλες τις μπόρες και τις φουρτού-

νες που εργονται.

γατιάς.

Που θα τον βρει στο πλευρό του,

Που να μπορεί χωρίς κομπα-

σμούς και αλλαζονεία, να νοιώθει

τον παλμό και τους πόθους της ερ-

Που να μπορεί να ενώνει τους με-

ταλλεργάτες και να τους οδηγεί

στους αγώνες μέχρι το τέλος.

αγώνας, με σινέχεια και συνέπεια

πάνω στα μικρά και μεγάλα προ-

διέξοδο στους εργάτες.

βλήματα του κλαδοι

ταλλεργάτες της ΟΑΚΚΕ, στο σιν-

να το κανει σήμερα.

δικάτο

Οι εκλογές στο συνδικάτο μετάλλου:

ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

	Γενάρης	1985	Δεκέμβρης	1986	t
ΕΡΓΑΣ	121	4.8%	142	65	-1.2%
ETAK	2233	89,2°r	1978	84.597	-4.~~7
AEEIA	122	4.8%	TL:	377	-1,8%
ΠΑΣΚΕ		-	135	5,70	-
лпохн	3776	33.8	514*	34,4¢	+20,6
	2502		2348		

Τα φετεινά αποτελέσματα των εκλογών στο συνδικάτο μετάλλου Πειραιά, αποτέλεσαν μια σημαντική νίκη για τον ΕΡΓΑΣ.

Και αυτό, γιατί ο ΕΡΓΑΣ ήταν η μοναδική δύναμη που μπόρεσε να ανεβασει το εκλογικό του αποτέλεσμα, παρά την τεράστια αποχή και την συμμετοχή, στις φετεινές εκλογές της ΠΑΣΚΕ.

Αλλά το πιο σημαντικό δει ήται αυτό.

Ήταν το ότι ο ΕΡΓΑΣ μπόρεσε και αντιμετώπισε νικηφόρα την τεράστια επίθεση ποι εξαπέλυσε ενάντια του ο ποσιαλφασισμός σ' όλη την διάρκεια της εκλογικής μάχης

Η ΕΣΑΚ για πρώτη φορά εφέτος, στο πιο σημαντικό σωματείο του Περαιά, και από τα πιο μαζικά της ΠΟΕΜ, σ' όλητην Ελλάδα, είχε μια σημαντική ήττα. Μια ήττα, που εκφράστηκε και εκλογικά με το γάσιμο 2 αντιπροσώπων από την ΠΟΕΜ και το Ε.Κ.Π. σε μια φάση που το κύριο γιαιτούς ήταν οι αντιπρόσωποι μπροστά στο συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

Ο ΕΡΓΑΣ σ' αυτές τις εκλογές. ανέβασε το ποσοστό του κατά L2%. κράτησε την έδρα που ειχε με τον σ. Δ. Γουρνά στην διοίκηση του Συνδικάτου, έκλεξε δύο αντιπροσώπους στην ΠΟΕΜ και δυο στο Ε.Κ.Π., από έναν που είχε την προηγούμενη διετία.

Πέρα όμως απ' αυτά τα θετικά εκλογικά αποτελέσματα, η νίκη τοι ΕΡΓΑΣ έχει μια τεράστια πολιτική onuacia.

Η ΟΑΚΚΕ που πήρε την ευθύνη για την συγκρότηση του ΕΡΓΑΣ. βρέθηκε αντιμέτωπη μ' όλα τα κομματα της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού μέσα σ' ένα σι νδικάτο που αριθμεί χιλιάδες εργάτες.

Αυτό γινόταν για πρώτη φορά, και σε μια φάση κυριαρχίας του σοσιαλφασισμού, όχι μόνο σ' αυτό το συνδικάτο, που αποτελεί το πρότιπο τους, αλλά συνολικότερα στο συνδικαλιστικό κίνημα, και σε μια φάση που οι δυνάμεις μας βρίσκονται σε μια μικρή βαθμίδα ανάπτι-

έης Η ΟΑΚΚΕ σ' αυτές τις εκλογές δομιμασε την γραμμή της και μέτον σ. Γουρνά προροκάτορα, έπαιρναν μέσα από τα χέρια των συναδέλφων τα ψηφοδέλτια του ΕΡΓΑΣ και προσπαθούσαν με διάφορες ψευτιές να συκοφαντήσουν τους νέοις συντρόφους που συσπειρώθηκαν στον ΕΡΓΑΣ. Με όλα αυτά όμως δεν εκαναν τί-

ποτα άλλο από το να οξίνουν τις αντιθέσεις μέσα στις γραμμές τους και να δυναμώσουν τον ΕΡΓΑΣ.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ Α-ΠΟΧΗΣ

Η τεράστια αποχή των μεταλλεργατών, είναι από τα πιο σημαντικά στοιχεία αυτών των εκλογών. Η άνύδος της αποχής κατά 20.6% από τις προηγούμενες εκλογές και παρά τις μαζικές εγγραφές που έκανε η Ε-ΣΑΚ τις τελευταίες μέρες, είναι ένα φαινόμενο που πρέπει να εξηγηθει. και που κατά την άποψή μας έχει σήμερα μια καθολικότητα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Με την αποχή, οι εργαζόμενοι δείγνουν την αντιθεσή τους στο πούλημα των αγώνων τους από τα συνδικάτα. Αυτό φάνηκε στην πιο. μεγάλη του διάσταση στο εργοτάξιο της ΒΙΟΚΑΤ, στον Ασπρόπυρ-

Σ' αυτό το εργοτάξιο, όπως θα εγει παρακολοιθήσει μέσα από τις στήλες μας, ο ταχτικός αναγνώστης της Ν.Α., η ΕΣΑΚ πούλησε ανοιχτά δυο απεργιακούς αγώνες, για αυξήσεις, παρά την πάλη των συ-

τωπίζουν σήμερα οι κομμουνιστές στα συνδικάτα. Και από εδώ βγαί-

Η προσπάθεια του Γκορμπατσώφ να εμφανίσει το σημερινό καθεστώς στη Σ. Ενωσή σαν ανοιχτό σε έλεγχο, δημοκρατικό, ανανεωτικό καί αντι - γραφειοκρατικό, είναι πολύ μεγάλη. Δεν είναι μικρής σημασίας ζήτημα να καταφέρει να μπερδέψει πολλούς φιλελεύθερους, δημοκράτες, διανοούμενους στη χώρα του και στον κόσμο ολόκληρο. Αυτόματα αλλάζουν οι συσχετισμοί υπέρ του. Κερδίζει έτσι πολλούς πόντους στην προσπάθειά του να εκτονώσει εσωτερικές αντιθέσεις, να διχάσει και να καθησυχάσει ολόκληρες χώρες και λαούς παρουσιάζοντας τη μάσκα του ειρηνιστή, δημοκράτη ηγέτη, και ταυτόχρονα συνεχίζει ανενόχλητα και πιο εντατικά την πολεμική του προετοιμασία. Ας δούμε όμως καλύτερα από τα ίδια τα γεγονότα πόσο επαληθεύονται όλα αυτά.

Τα πρόσφατα γεγονότα με την αιματηρή εξέγερση στην Αλμα Ατα, πρωτεύοι σα του Καξακστάν δείχνουν ωμά το πρόσωπο της σημερινής ηγεσίας του Ρώσικου κράτους. Σίγουρα δεν μπορούμε να θεωρήσουμε σαν θετικό βήμα το ότι ανακοινώθηκαν επίσημα και δεν θάφτηκαν όπως πολλά άλλα, γιατί η εντύπωση που μένει απ' όλα αυτά είναι η φασιστική αντιδραση του καθεστώτος στην εξέγερση Και αν προβάλλεται ταυτόχρονα και το σκάνδαλο στο Ου, μπεκιστάν είναι μόνο και μόνο για να δοθει η δυνατότητα να γίνουν εκκαθαρίσεις και να πάρει η κλικα του Γκορμπατσώφ τα πράγματα στα χέρια της. Εξάλλου ο ίδιος ο πρώην υπουργός Βάμβακος Β. Ουσφμάνωφ - ιδύνων. νους του σκανδάλου- είπε στι το «σύστημα» του επέτρεψε να διαπράξει το σκανδαλο.

Παράλληλα δεν μπορούμε να μην πάρουμε υπ' όψη μας την ένταση και την έκταση που έχει πάρει η πολεμική βιομηχανία στη Ρωσία. Είνααι ο υπ' αριθμόν ένα τομέας της κρατικής παραγωγής. Πάνω απ' όλα βρίσκεται η προετοιμασία του πολέμου. Η παραγωγή αυξάνει με πυρετώδεις ρυθμούς. Η εντατικοποίηση και οι απολύσεις είναι καθημερινό φαινόμενο. Ποιός θα μπορέσει ποτέ να ξεχάσει το Τσέρνομπιλ: Μήπως δεν ήταν το αποτέλεσμα εντατικοποίησης της παρα γωγής πυρηνικής EVED YEIGC:

για τον τομέα της δημοκρατίας, όπου και γίνεται ο πο-Ögo λύς θόρυβος τελευταία, το ζήτημα δεν μπορεί να κριθεί από το άν απελειθερώνεται ένας Ζαχάρωφ ή και μερικοί ακόμα επώνυμοι φιλελεύθεροι αντιφρονούντες. Κατ' αρχην είναι συζητήσιμο το πόσο παραμένουν ακόμα αντιφρονούντες όταν ο Ζαχάρωφ το πρώτο που κάνει είναι να τοποθετηθεί ενάντια στον πόλεμο των Αστρων και όταν οι υπόλοιποι πλέκουν συνέχεια εγκώμια στον Γκορμπατσώφ και την πολιτική

Παρ' όλα αυτά δεν μπορει αυτή η κίνηση του Γκορμπατσώφ καθόλου να ονομαστεί σαν προσπαθεια δημοκρατικοποίησης της χώρας. όταν ταυτόχρονα μ' αυτά η τρομοκρατία, ο χαφιεδισμός, η κατάπνιξη κάθε στοιχειώδους πολιτικής και κοινωνικής ελευθερίας, που ακόμα και τα πιο καθυστερημένα, ρατσιστικά κράτη σέβονται, όταν η καταπίεση οργιάζει στην άλλοτε Σ. Ένωση, Σ' αυτόν τον τομέα τα πράγματα συνεχώς χειροτερεύουν Καθημερινά αυξάνουν οι «νόμοι» που στέλνουν στα γκουλάγκ τους ανεπιθύμητους. Όπως για παράδειγμα το Υπουργείο Υγείας θεσπίζει μόνο τους κανόνες για τον περιορισμό σε ψυχιατρείο όλων εκείνων ποι «υποτελούν κίνδυνο για την κοινωνία».

Οι Ρώσοι σοσιαλφασίστες δεν παραδέχονται την ύπαρξη πολιτικών κρατουμένων στη χώρα τους. Υπάρχουν όμως περίπου σαράντα άρθρα που τους δίνουν το νομικό δικαιωμα να περιορίζουν ενόχους παραπτωμάτων όπως: «αντισοβιετική προπαγάνδα», «παραβίαση κανονισμών διαχωρισμου κράτους - εκκλησίας», διασπορά ψευδών ειδήσεων, κ.λπ. Ούτε βέβαια είναι τυχαίο ότι υπάρχουν και λειτουργούν στη Ρωσία ειρηνιστικές οργανώσεις που βρίσκονται στην παρανομία και μέλη της μοσχοβίτικης ομάδας επιτήρησης της εφαρμογής των συμφωνιών του Ελσίνκι στη φυλακή.

Αλλά το κακό δεν σταματάει εδώ. Πρόσφατο διάταγμα με αριθμό 188 - 3 δίνει τη δυνατότητα αυτόματα να τιμωρούνται όσοι διαμαρτύρονται για τις συνθήκες διαβίωσης τους από τη διοίκηση ενός στρατόπεδου «εργασίας». Αυτό καταγγέλει η Ελένα Μπόνερ, σύζυγος του Ζαχάρωφ σε συνέντευξή της σε εφημερίδα της Μαδρίτης. Καταγγέλει ακόμα ότι οι συνθήκες διαβίωσης στα στρατόπεδα εργασίας επιδεινώθηκαν το 1986. Οι κρατούμενοι «συνείδησης» δεν έχουν πια το δικαίωμα να διατηρούν αλληλογραφία και να παίρνουν δέματα με τρόφιμα ή ρούχα. Τους κρατούν εντελώς απομονωμένους περιορίζουν τις επισκέψεις των συγγενών τους, σχεδόν δεν έχουν πια κανένα δικαίωμα. Την ίδια ώρα που απελευθερώνεται ο Ζαχάρωφ, στη Ρωσία υπάρχουν γύρω στα 2.500 ιδρύματα κρατήσεως και ανάμεσά τους 43 στρατόπεδα σε περιοχέ; με απανθρωπες μετεωρολογικές συνθήκες, στον Βορρα και τη Σιβηρία, όπου δουλεί συν με θερμοκρασία κάτω από -50 βαθμούς Κελσίου. Σ' αυτά τα στρατόπεδα κολάσεως όπου η θνησιμότητα είναι μεγάλη, προσθέτουμε και 1100 στρατόπεδα «αυστηρής διαβίωσης» και 1300 στρατόπεδα «κανονικής διαβιώσης». Όσο για τα στοιχεία που υπάρχοι ν για τον αριθμό των κρατουμένων φτάνουν περίπου στις 30.000 οι κρατοίμενοι «συνειδήσεως» Αλλα υπαρχουν και πολλοι κατάδικοι του κοινού ποινικοι δικαίου, που στην πραγματικότητα έγουν καταδικαστεί για πολιτικούς ή θρησκευτικούς λόγους. Είναι φανερή λοιπόν η ειλικρινεια των προσπαθειών τοι Γκορμπατσώφ για «εκδημοκρατισμό της ρωσικης κοινωνίας σε όλα τα επίπεδα» όπως δήλωσε και ο ίδιος. Ανάλονη είναι και η πολιτική που ακολουθεί και στο Αφγανιστάν. Είναι ένθερμος υποστηρικτής της «δημοκρατικοποίησης» του φασιστικού καθεστώτος του Ναζιμπουλάχ, που καθημερινα λιβανιζει τους Ρώσους για τη βοήθεια τους στη χώρα του. Θα δυσκολευτεί όμως πολύ να πείσει και τους Αφγανούς αντάρτες.

τρησε τις δυνάμεις της, σε μια κατά μέτωπο αντιπαράθεση με τον σοσιαλφασισμό Το 6%, είναι ένα ποσοστό που

δείχνει, σ' αυτή την περίοδο της ανάπτυξης του κινήματος την μεγάλη απήχηση της γραμμής μας στο εργατικό κίνημα, την δυνατότητα της οργάνωσης να δεθεί με την εργατική τάξη και να αναπτύξει τους εργατικούς αγώνες

Κάτι τέτοιο προσπάθησε να εμποδίσει με κάθε τρόπο η ΕΣΑΚ. Γρήγορα, όλος ο προεκλογικός αγώνας μετατραπηκέ σε μια πάλη ανάμεσα στον ΕΡΓΑΣ και στην Ε-SAK.

Απέναντι στην ανοιχτή πολιτική πάλη του ΕΡΓΑΣ, ο σοσιαλφασισμός αντέταξε την τρομοκρατία. τον οικονομικό φασισμό, την συκοφαντία των αγωνιστών του ΕΡΓΑΣ. τον ανοιχτό τραμπουκισμό και τις GREIZES.

Χρησιμοποιώντας εργοδηγούς και δικά τους μαγαζιά μέσα στην επισκευαστική ζώνη, απειλούσαν να αφήσουν άνεργο όποιο συνάδελφο δεν τους ψήφιζε, προσπάθησαν να φτάσοιν σε διαγραφές πέρνωντας με πραξικοποιματικό τρόπο απόφαση συνέλευσης που χαρακτήριζε

ντρόφων της ΟΑΚΚΕ.

Αυτό εκφράστηκε στις εκλογές. Απογή στη ΒΙΟΚΑΤ, όπως γράψαμε πιο πάνω 85%.

Μια τέτοια κατάσταση, αντιμε-

ATTA 10/5

EYNEXEIA AITO EEA. I

λους σε ίσα μέρη. Χαρακτηρίζοντας το ταξικό περιεχόμενο των έμμεσων φόρων ο Β. Ι. Λένιν έγραψε: «Η έμμεση φορολογία που βαρύνει τα είδη που καταναλωνονται απο τις μάζες, διακρινεται για την υπέρτατη αδικία της. Με όλο το της το βάρος πέφτει στη φτωχολογιά, όημιουργώντας προνόμια για τους πλούσιους.

Όσο φτωχότερος είναι ο ανθρωπος τοσο μεγαλι τερο μερος από το εισοδήμα του δίνει στο κράτος με τη μορφή των έμμεσων φόρων-

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΦΠΑ:

Ο ΦΠΑ είναι έμμεσος φόρος, που αντικαθιστά όλοις τους άλους φόρους ποι είχαμε μέχρι σήμερα π.χ. Φ Κ.Ε., γαρτόσημο κ.τλ.

Αυτή η αντικατάστση εγινε μετα από απαίτηση της ΕΟΚ και έχει σαν στόχο από την μεριά της Κοινότητας στην ενοποίηση της φορολογικής πολιτικής που προφθεί την ενοποίηση της Κοινότητας.

Με αυτό τον τρόπο η Κοινότητα υα εισπράτει ένα συγκεκριμένο ποσοστό χρημάτων το ίδιο για κάθε χώρα, που θα μπαίνει στο Κοινοτικό ταμείο.

Βέβαια τα οικονομικά ζητήματα σε σχέση με την ΕΟΚ δεν πρέπει να τα κρίνουμε με ένα λογιστικό τρόπο. Η ΕΟΚ όπως έχουμε και άλλες φορές τονίσει είναι ένας ιμπεριαλίστικός συνασπισμός που διευρύνει την οικονομική εξάρτηση μιας αδύνατής και εξαρτημένης χώρας σαν τη δικιά μας και γιαυτό θα πρέπει να επιδιώκουμε την έξοδο της Ελλάδας από την Κοινότητα, άρα να καταδικάζουμε κάθε πράξη που σφιχτοδένει την Ελλάδα μια χώρα του τρίτου κόσμου, στην αγκαλιά των Ευρωπαϊκών αναπτυγμένων καπιταλιστικών Κρατών.

Όμως τα υπόλοιπα, που διαδίδονται από το ψευτο - ΚΚΕ,ότι η ΕΟΚ μας στοιβάζει μεγαλίτερη φορολογία , άρα μας φέρνει μεγαλύτερη φτώχεια και διάφορα παρόμοια μέσα από τον ΦΠΑ όλα αυτά είναι ψέματα γιατί την φορολογία των ειδών, τις Κατηγορίες και όλα τα υπόλοιπα δεν τα καθόρισε η Κοινότητα αλλά η Κυβέρνηση του Παπανδρέοι.

Εται λοιπόντην φτώγεια δεν την φερνει ο ΦΠΑ αλλά η Κυβέρνηση του Παπανδρέου, που εκφράζει όλη την αστική τάξη, αλλά ιδιαίτερα το Κρατικό - χρηματιστικό κεφάλαιο εκείνο δηλαδή ποι εισπράτει πιο άμεσα απ' όλα τους φόροης.

Εκείνο που υπάρχει σαν αντικείμενο μομφης σ' αυτή την κυβερνηση σε σχέση με τον ΦΠΑ είναι ότι δεν προετοίμασε την αγορά κατάλληλα για την εισαγωγή του και ότι υπέκυψε στην άμεση αξίωση της ΕΟΚ να τον εισάγει χωρίς να υπάρχουν οι προϋποθέσεις πρόωρα και ξαφνικά από την αρχή του χρόνου.

Οπως και να το κάνουμε πάντως δεν είναι από τις χειρότερες αμαρτίες αυτής της κυβέρνησης.

Ο ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 2

των εργατών, για να μπορέσει να χτυπήσει τον Κουτσόγιωργα, μέσα στην κυβέρνηση Ενταξε την απεργία, σ' αυτή την πολιτική του και την πήγε μέχρι σε εκείνο το σημείο που θα είχο το μεγαλύτερο πολιτικό όφελος.

Η αντεργατική κλικα του Κουτσόγιωργα, έδειξε για μια ακόμα φορά το μίσος της στην εργατική τάξη, φτάνωντας στην πολιτική επιστράτευση και πρόσφερε στα ψευτο - ΚΚΕ μια πολιτική νίκη.

Γιατί το τελειταίο πράγμα που ενδιέφερε το ψευτο - ΚΚΕ σ' αυτην την απέργια, ήταν τα αιτήματα των απεργών. Αυτό, ένα πράγμα το ενδιέφερε, η φθορά και το χτύπημα της Κουτσογιωργικής φράξιας.

Το ψευτο - ΚΚΕ δεν ήθελε μέσα απ' αυτή την απεργία να σπάσει την πολιτική της πείνας Γιαυτό. ούτε καν διαπραγματεύτηκε το aiτημα της υπογραφής της συλλογικής σύμβασης. Για την ακρίβεια, ποτέ σ' όλη την διαρκεια της απεργίας δεν διετύπωσε συγκριμένο σχέδιο σύμβασης, γιαυτό και με μεγάλη ευκολία, πήρε απόφαση για το σταμάτημα της απεργίας δηλώνοντας με το στόμα του πρόεδρου. της ΠΟΠ - ΟΤΑ τα εξής: «Φυσικά μένει ανοιχτό το σοβαρό πρόβλημα της υπογραφής των κλαδικών συλλο-

γικών συμβάσεων για το '86 και για το '87 Κάθε άλλο παραιτούμαστε απ' αυτό το αίτημα. Θα συνεχίσουμε τον αχώνα μαζί με όλη την ερχατική τάξη Kai ta GINIKata INC.

("P= 20.12.86)

Δηλαδή όπως και το '86 έτσι και το 87 θα υποταχτούμε στην πολιτική της πείνας μαζί με όλη την «εργατική τάξη και τα συνδικάτα της». Για αλλη μια φορά ενας αγωνας της εργατικής τάξης όχι μόνο δεν. πήγε μέχρι το τέλος, αλλά κύλησε πολιτικά προς όφελος των εχθρών th:

Μπόρεσαν όμως οι εργάτες, εκμεταλλεικόμενοι τις αντιθέσεις μέσα στο αστικό στρατόπεδο να καταχτησούν μια επιμέρους νικη, στο μέτωπο της υπεράσπισης της δου-RELIAL.

Ακόμα η απεργία δυνάμωσε τις αγωνιστικές διαθέσεις μέσα στους εργαζόμενους, έσπασε σε ένα σημαντικό βαθμό τον μύθα της παιτοδιναμίας της κρατικής βίας και τρομοκρατίας, και ετοίμασε συνηδήσεις για τους νέους αγώνες.

Τους αγώνες που αναπόφευχτα θα Σεσπάσουν για την διεκδίκηση πραγματικών αυξησεων, ενάντια στην πολιτική της πείνας, πέρα από την θέληση και τον έλεγχο του ψευτο - ΚΚΕ και κάθε αντιδραστικού.

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗ «NEA ANATOΛΗ»

Εξάμηνη συνδρομή εσωτερικού 350 δρχ. Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 700 δρχ. Ετήσια συνδρομή εξωτερικού 6 δολ.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΤΟΥΡΚΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΣΎΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ Ι

λες για απομάκρυνση φαντάρου για σωματική του ανάγκη κ.λπ.

Ακόμα κι αν πιστεύαμε στην αξία των «ντοκουμέντων» του υπ. εξωτερικών, στα δείγματα αίματος κ.λπ. δεν θα έφτανε για να θεωρήσουμε μόνο από αυτά ότι τα επεισόδια δεν ξεκίνησαν με ελληνική ευθύνη. Μπορεί με λίγα λόγια να ξεκίνησαν σε τούρκικο έδαφος και να συνεχίστηκαν και να επεταγθηκαν σε ελληνικό έδαφος,

Εμείς όμως, παρ' όλα αυτά προχωράμε παρακάτω και κάνουμε την υπόθεση ότι και τα ντοκουμέντα είναι αυθεντικά και τα γεγονότα είναι ακριβώς έτσι όπως τα λέει το υπ. εξωτερικών και που παρά τις αντιφάσεις του τα υιοθετεί στο σύνολό του ο ελληνικός τύπος. Υποθέτουμε λοιπόν ότι όσα λένε οι Τούρκοι είναι εκατό τοις εκατό ένα ψέμμα.

Υποθέτουμε λοιπόν ότι κάποια στιγμή ένας τούρκος στρατιώτης σκοτώνει αναίτια έναν έλληνα στρατιώτη:

Τι κάνει τότε μια κυβέρνηση που επιθυμεί την ειρήνη; Τι κάνει ακόμα κι αν θεωρεί ότι αυτή η πράξη είναι μια πρόκληση; ή μια πίεση για υποχωρήσεις: ένας εκφοβισμός: Δεν κάνει κατ' αρχήν τηςν εξής δήλωση την ιδια μέρα το βράδυ. -dev θεωρώ ότι πάμε για πόλεμο. Αλλά κι ο Πρώτος Παγκόσμιος πόλεμος πως άρχισε: Και βεβαίως ο νεκρός στρατιώτης μας έχει μεγαλύτερη αξία από τον πρίγκηπα Αλέζανδρο».

(Ελευθεροτυπία 20.12)

Αυτό σημαίνει, πέρα από την ανοησία μιας σύγκρισης που αντιπαραθέτει μια πολιτική δολοφονία κλίμακας με ένα μεθοριακό επεισόδιο, σημαίνει ότι η Ελλάδα θα μπορούσε, θα είχε το δικαίωμα στην προκειμένη περιπτωση, να ξεκινήσει έναν πόλεμο ίσως και παγκόσμιο. (Δύστυχη ανθρωπότητα αν ήσούνα στα χέρια του Καψή).

Οχι! μια τουλάχιστον σοβαρή κυβερνηση δεν θα είχε τέτοια αντίληψη για τις δυνατότητες έκρηξης ενός πολέμου.

Μια σοβαρή ειρηνόφιλη κυβέρνηση πάντα στην περίπτωση της αποκλειστικά τουρκικης ευθύνης θα εξαντλούσε όλες τις δυνατότητες του πιο ειρηνικού διακανονισμού της υπόθεσης, χωρίς να παραιτηθεί από το δίκηο της ρίχνοτας ταυτόχρονα το πιο άπλετο φως στην κοινή γνώμη της χώρας της, αλλά και στην διεθνή κοινή γνώμη.

Κατ' αρχήν λοιπόν θα έπρεπε να δεγτεί τον τοπικό του γαραγτήρα. αν και η άλλη πλευρά τον δεχόταν. Ιδιαίτερα μάλιστα αν αυτή τον είχε πεύθυνη για ένα επεισόδιο που μπορεί να έγινε με ευθύνη, είτε ενός φαντάρου, είτε ενός λοχαγού, είτε και ενός ταγματάρχη.

Δεν μπορεί με λίγα λόγια να ξεσπάσει ένας πόλεμος πριν τουλάχιστον διευκρινησθούν σε βάθος από κάθε χώρα, και από κοινού, πριν εξαντληθούν τα πραγματικά περιστατικά, πριν δηλαδή τουλάχιστον το τοπικό επεισόδιο γίνει κρατική ευθύνη.

Έτσι λοιπόν καταλαβαινουμε πολύ καλά την συνάντηση που έγινε την ίδια μέρα την Παρασκευή το απόγευμα, άτυπα από του Έλληνα και Τούρκο διοικητή ταγμάτων κατά την οποίαν συμφωνήθηκε να θεωρηθει το επεισόδιο σαν «τοπικής ÉKTOONS.

Αυτή ήταν μια λογική πράξη και μια κατ' αρχήν σωστή συμφωνία. Στην συνέχεια λειτούργησε παραπέρα ο προβλεπόμενος πολιτικός μηχανισμός και συνήλθε η προβλεπόμενη μεθοριακή επιτροπή των δύο γωρών.

Το Βήμα της Κυριακής 21 Δεκέμβρη γράφει:

«Στις 7 το απόγευμα γίνεται η πρώτη συνάντηση της επιτροπής για τα μεθοριακα επεισόδια...Οι Τούρκοι άνοιζαν αμέσεις δρόμο για να περάσουν οι Ελληνες - μέλη της Επιτροπής και τους οδήγησαν στο Τελωνείο των Υφάλων όπου επρόκειτο να γίνει η συvavinon

Η ατμοσφαιρα ηταν βαριά, αλλά γωρίς ένταση και απ' όλη τη συζήτηση οι Τούρκοι φάνηκαν εντελώς απροετοίμαστοι. Δεν είχαν συγκεκριμένα στοιχεία και πολλές φορές διέψευδε ο ένας τον άλλο, κυρίως στο να καθορίσουν πως αρχισαν τα γεγονότα. Και είχαν πέσει σε δυό βασικές αντιφάσεις.

Ο μεν αναπληρωτής νομάρχης επέμενε ότι το επεισόδιο άρχισε στις 12.20 την ώρα δηλαδή που υπήρξε ο πρώτος τούρκος νεκρός, οι δε αξιώματικοί του Στρατού είπαν ότι το επεισόδιο αρχισε στις 11.13.

Δεν μπόρεσαν να δικαιολογήσουν πως βρέθηκαν ο νεκρός και ο τραυματίας σε ελληνικό έδαφος».

Ο αρθρογράφος του Βήματος τα γράφει όλα αυτά για να βγάλει αντιφατικούς και ψεύτες τους Τούρκους. Εμείς τα παραθέτουμε για να δείξουμε τόσο απροετοίμαστοι ήταν οι Τούρκοι για τις πολιτικές προεχτάσεις του επεισοδίου ποίο «μπροστά στον εχθρό», δεν είχαν μια ενιαία άποψη και συνεχίζει το BHMA:

 Πρωτόκολλο από την συνάντηση δεν υπογράφτηκε, γιατί και οι δυό πλευρές συμφώνησαν να συναντηθούν και πάλι την Δευτέρα, οπότε θα εξέδιδαν, αν συμφωνούσαν κοινή ανακοίνωση. Σε περίπτωση διαφωνίας σι δύο πλευρές θα εκδώσουν ζεχωριστή ava-Kolveson

Προκειται για μια τουλάχιστον εμπρηστική, ανεύθυνη και απαράδεχτη ενέργεια.

Η ελληνική πλευρά απαιτεί αναγνώριση της ευθύνης της τούρκικης πλευράς εκ των προτέρων προκειμένου να λειτουργήσει η μεθοριακή επιτροπή. Μα τότε ποιός θα είναι α ρόλος της: όργανο για παροχές συγγνώμες; ή για να οργανώνει κηδείες; 'Αλλωστε γιατί είχε γίνει η πρώτη συνάντηση; Οι απεσταλμένοι από την ελληνική πλευρά δεν ήζεραν τίποτα για τα πραγματικά περιστατικά; Η ήξεραν ότι δεν έφταιγαν οι Τούρκοι;

Είναι φανερό ότι το υπουργείο Εξωτερικών έβαλε πλώρη για πολιτική σπέκουλα και για να δώσει νέα πολιτική διασταση στο επεισόδιο. Το απόγευμα της ίδιας μέρας ο Καψής επαναλαβαίνει τους δύο όρους στον Τούρκο υπουργό Εξωτερικών και γίνεται υπεύθινος για την διακοπή της λειτουργίας της επιτροπής. Γίνεται υπεύθυνος για την διευρυνση και δίχως διέξοδο του πολιτικού χαραχτήρα του επεισοδίου

Ακόμα λοιπόν κι αν την άμεση ευθόνη για το επεισόδιο την έχει η τούκικη πλευρά, την μεγαλύτερη πολιτική ευθύνη για την ένταση στο συγκεκριμένο ζήτημα ανάμεσα στις δύο χώρες την έχει η Ελλάδα.

Είναι χαραχτηριστική αλλωστε η διαφορά ύφους και περιεχόμενου ανάμεσα στις δηλώσεις Καψή και στις δηλώσεις του αντίστοιχου Τούρκου υπουργού που είπε το μεσημέρι του Σαββάτου λίγο πριν την τοποθέτηση των ελληνικών όρων.

«Εμείς εκφράσαμε την άποψή μας. Ακολούθησε συνάντηση μεταξύ των δύο πλευρών. Ασφαλώς θα ετοιμάσθηκε κάποιο πρωτόκολλο. Να δούμε τι περιέχει Ισως ακολουθήσουν κι άλλες συναντήσεις. Και θα δουν το φως τα πραγματικά περιστατικά. Εμείς επιμένουμε στην άποψή μας.

Τέτοιες ήταν και οι δηλώσεις του Οζάλ μετά από τρεις μέρες κάνοντας έκκληση. «να μην μεγιστοποιείται η σημαστία του επεισοδίουκαι τονίζοντας πως «μικροί σπινθήρες μπορεί να δημιουργήσουν κινδύνους και γι' αυτό χρειάζεται και οι δυό πλευρές να είναι πιο προσεχτικές».

Αυτές οι εκτονωτικές δηλώσεις ήταν που φέραν σε δύσκολη διπλωματική θέση το Ελλ. υπουργείο Εξωτερικών που υποχωρώντας από την αρχική του άνρηση δέχτηκε, και μάλιστα πρότεινε, την πραγματοποίηση της συνάντησης της Επιτροπής προσπαθώντας να εξηγήσει αυτη της την υπαναχώρηση με το ότι οι τούρκοι ζητούσαν ανάμεσα, στους ρόλους της επιτροπής και μια νέα διαμόρφωση της «οριου γραμμής * που δεν είναι η μεθοριακή γραμμή, αλλά είναι μια πολύ λεπτομερειακή διευθέτηση σε ένα κα-θαρά τοπικό των ορίων του ποταμου.

αποδεικνύνουν περίτρανα την τουρκική ευθύνη»

ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ Η ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑ

Έτσι δεν άργησε η υπόθεση να πάρει μια νέα κορύφωση ξεφεύγοντας από το συνοριακό επεισόδιο και πηγαίνοντας στο Αιγαίο και πιο ειδικά στην υφαλοκρηπίδα.

Και εδώ τον χορό άρχισε η δήλωση του αρχηγού του ελληνικού σωβινισμού Παπανδρέου που βρήκε σκόπιμο, όπως συνήθως να γεμίσει το Χριστουγεννιάτικο του μήνυμα με τον αντιτουρκισμό και τη θέση ότι ο διάλογος με την Τουρκία θα αρχίσει από την ώρα που αυτή θα δεχθεί το σημερινό καθεστώς του Αιγαίου και αφού φύγουν τα τούρκικα στρατεύματα από την Κύπρο.

Ο Οζάλ απάντησε ότι ο Παπανδρέου δεν θέλει τον διάλογο και είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για την ένταση ανάμεσα στις δυό χώρες κάνοντας εδώ την δική του πρόκληση. Καθώς συνδεσε το μεθοριακό επεισόδιο με την ανάγκη για Ελληνοτουρκικό διάλογο.

Από δω πιάστηκε ευχαρίστως ο Κούρτης δηλ.. ο Παπανδρέου και οι σωβινιστές του ΠΑΣΟΚ για να εξηγησουν το επεισόδιο στον Έβρο σαν εκβιασμό των Τούρκων για διά-1070.

Δηλαδή έφτασαν οι Έλληνες σωβινιστές στο σημείο να θεωρήσουν ισοδύναμη με συμπαράσταση σε τούρκικο επιθετισμό κάθε ανάγκη ενός ειρηνικού διακανονισμού. μέσα από συζητήσεις των διαφορών ανάμεσα στις δύο χώρες.

Κέντρο όμως της αντίθεσης Οζαλ Παπανδρέου έγινε ως προς το περιεχόμενο αυτά που αναδείχνεται πια σαν η κυριαρχη διαφορά ανάμεσα στις δυό χώρες. Το θέμα της υφαλοκρηπίδας.

Γι' αυτό κλείνει μ' αυτήν ο κύκλος της έντασης που ξεκίνησε από τον Έβρο για να ξαναρχίσει βέβαια με ακόμα πιο μεγάλη ένταση μιαν επόμενη φορά.

Δε θα απασχολήσουμε σ' αυτό μας το άρθρο του αναγνώστη με το μεγάλο και πολύπλοκο πρόβλημα της υφαλοκρηπίδας.

Βρισκόμαστε πολύ κοντά στο να έχουμε μια αρκετά τεκμηριωμένη άποψη πάνω σ' αυτό το ζήτημα που θα εκθέσουμε σε κατοπινό φύλλο της «N.A».

Εκείνο που αρκούμαστε να αναφέρουμε μ' αυτή την ευκαιρία είναι ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο χοντροκομμένο αλλά και δόλιο από την επίκκληση ενός Status qvo για να ξεκαθαρίζεται το δίκηο και το άδικο στο ζήτημα της υφαλοκρηπίδας. Ούτε και η γενική αναφορά στο. Διεθνές δίκαιο και την Διεθνή πραχτική φτάνει για κάτι τέτοιο. «Η αριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας ανάμεσα σε χώρες που οι ακτές τους είναι συνέχεια η μια της άλλης ή βρισκονται απέναντι ή μια από την άλλη πραγματοποιείται μέσω συμφωνίας με το διεθνές δίκαιο.

σης του ΟΗΕ για το δίκαιο της θάλασσαι

Αν κυττάει κανείς όλη την διεθνή νομολογία πάνω σε αντίστοιχες διαφορές που είχαν άλλες χώρες ανάμεσά τους θα δει πόσο ρευστοί και συζητήσιμοι, πόσο «διαπραγματεύσιμοι» με λίγα λόγια, είναι οι παράγοντες εκείνοι που οδηγούν στην χάραξη της γραμμής αυτής. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει κανείς μπούσουλας και καμιά κατεύθυνση Υπάρχει αλλά βρίσκεται μέσα σε πολύ πλατεία όρια.

Μέσα σ' αυτά τα πλατειά όρια κινοσται ακριβώς τα διεθνή διαιτητικά δικαστήρια όταν κυρίαρχες και μάλιστα ισχυρές χώρες, καταφεύγουν στις περισσότερες περιπτώσεις (στην συντριπτική πλειοψηφία) σ' αυτά για να λύσουν τις διαφορές τους στην υφαλοκρηπίδα. Η Ελληνική κυβέρνηση ζητάει

με τις τελευταίες τις δηλώσεις «Εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου και όχι διαιτησία» στο ζήτημα της ι-

φαλοκρηπίδας Φέρνει με λίγα λόγια την διατησία σε αντιπαράθεση με το διεθνές δίκαιο σε ένα τομέα όπου η διαιτησία είναι η πιο συνηθισμένη πραχτική εφαρμογή αυτού του δικαίου.

ΟΙ ΔΥΟ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΙ

Από την άλλη μεριά οι τούρκοι σωβινιστές αρνούνται κι αυτοί την διαιτησία βάζοντας σαν πρωταρχικό και απόλυτο όρο τη θέση ότι τα νησιά δεν έχουν υφαλοκρηπίδα και κάνοντας έτσι και από τη δικιά τους πλευρά πραχτικά αδύνατη κάθε διευθέτηση μέσα από διαιτησία.

Και βέβαια δεν είναι μόνο αυτό. Οι Τούρκοι σωβινιστές είναι λυσσαλέα αντίθετοι στο αδιαμφισβήτητο δικαίωμα της Ελλάδας να επεχτείνει τα χωρικά της νερά στα 12 μίλια και να αναγνωρίσουν τα 10 μίλια του εναέριου χώρου. Τέλος και το σπουδαιότερο κι αντίθετα από τους ισχυρισμούς τουςδιατηρούν στρατεύματα κατοχής στην Κύπρο, όχι για να προστατέψουν την τουρκοκυπριακή μειονότητα. που ποτέ της δε τα κάλεσε, από τους Ελληνες σωβινιστές, αλλά για να ικανοποιήσουν δικά τους παληά επεχτατικά όνειρα.

Έχουμε την πεποίθηση ότι και στις δύο μεριές του Αιγαίου κυριαρχούν σωβινιστικές άρχουσες τάξεις το ελληνικός σωβινισμός δεν είναι καθόλου λιγότερο επίφοβος. Ισα - ίσα το παρελθόν του είναι πιο σκοτεινό με κυρίαρχη την αντιδραστική μορφή του Βενιζέλου. Παραπέρα η ιδιότητά του να τάσσε. ται με τον κάθε φορά ισχυρό της γης σαν επακόλουθο της κλασσικής έλλειψης χαραχτήρα που έχει η κυρίαρχη αστική τάξη, τον κάνει ευρύτερα επικινδυνο.

7000

Κάνουν πολύμεγάλο λάθος εκείνοι που πιστεύουν πως η Ελλάδα θα βρει το δίκηο της, ή θα δυναμώσει εθνικά καβαλώντας το τραίνο της διεθνούς αδικίας και του τοπικού θράσους.

Ο σοσιαλιμπεριαλισμός μέσω του Χόννεκερ της Ανατ. Γερμανίας που ονομάζει το Αιγαίο Ελληνική Θάλασσα και μέσω του Ζίφκωφ που έσπευσε να χαρακτηρίσει προβοκάτσια των Τούρκων το επεισόδιο στον Έβρο χαιδεύει τα όνειρα της αστικής τάξης παρηγορεί την δειλή της ψυχή και θέλει να απελευθερώσει τα καταπιεσμένα της ένστιχτα.

Ομως αν το Αιγαίο παύει να ειναι γαλάζιο και γίνει κόκκινο από το αίμα των δύο λαών που λούζονται σήμερα στα νερά του,δε θα ανήκει ούτε στην Ελλάδα, ούτε στην Τουρκία.

Θάναι μια βρώμικη λίμνη που θα τη διασχίζουν οι σιδερένιοι κολοσσοί των υπερδυνάμεων προετοιμάζοντας το μεγάλο τους πόλεμο.

Τι κέρδισε κύριοι αντιτούρκοι και φιλορώσοι σωβινιστές,η Συρία, η Λιβύη, και το Βιετνάμ; Είναι καταδικασμένες να πνιγούν μέσα στο. Λίβανο, το Τσαντ, και την Καμπότζη. Ποτέ δεν θα χαρούν την λεία τους. Όχι μόνο γιατί κανένας λαός. δεν υποτάσσεται, αλλά γιατί η λεία, κάθε λεία ενός τοπικού ηγεμονιστή, σωβινιστή και τραμπούκου προορίζεται για το αφεντικό που του κάνει τις πλάτες και στο βάθος τον χρησιμοποιεί.

Αλλωστε η Ρωσία πολύ θα σκεφτεί να έρθει σε ανοιχτή σύγκρουση με την Τουρκία, όσο αυτή θα κυριαρχεί στα Δαρδανέλλια. Μια αδύνατη Τουρκία, αυτό το θέλει η Ρωσία. Όμως όσο δεν έχει αποφασιστεί ο γ΄ Παγκόσμιος πόλεμος μια ελληνοβουλγαρική επέλαση στα Δαρδανέλλια είναι αδύνατη.

Ούτε πόλεμος - ούτε ειρήνη, αυτό είναι το καθεστώς που θέλει η Μόσχα στις ελληνο - τουρκικές σχέσεις για μια ολάκερη περίοδο. Μια διαρκάς πολιτική αστάθεια και μια οικονομική αιμορραγία. Ήδη μ' αυτή την πολιτική είναι κοντά στο να κερδίσει οριστικά την Ελλάδα καί ταλαντεύ ει την Τουρκία. Ήδη η αμερικάνικη «ειρήνη» είναι αδύνατη στην περιοχή. Η αμερικάνικη «ειρήνη» των συνταγματαρχών, του Εβρέν, της τούρκικης εισβολής στην Κύπρο, αυτή η «Ειρήνη» είναι τώρα αδύνατη.

* * * Μόνο μια ειρήνη είναι δυνατή. Η

TOOTEIVEL

Γιατί στην περίπτωση της προβοκάτψιας ή της πίεσης, εκείνος που την διαπράττει επιζητεί ακριβώς τον μεγαλύτερο πολιτικό θόρυβο. Γιατί δεν αλλάζει ο συσχετισμός της πραγματικής δύναμης ανάμεσα στους δύο στρατούς με την απώλεια δύο φαντάρων. Εκείνο που αλλάζει ειναι η πολιτική ατμόσφαιρα, δηλαδή ο πολιτικός συσχετισμός όταν το επεισόδιο πάρει γενική, δηλαδή πολιτική σημασία.

Αν με λίγα λόγια είχε άδικα πιροβοληθεί ο έλληνες στρατιώτης. αλλά κατ' αρχήν η τούρκικη πλευρα ήθελε περιορισμό του θέματος σε τοπικό επίπεδο , αυτό TO πλαίσιο θα έπρεπε άμεσα να γίνει αποδεχτό και να συζητηθεί από ένα όργανο που επίτηδες έχει προβλεφθεί για να λύνει τοπικού χαραχτήρα μεθοριακές διαφορές ανάμεσα στις δυό χώρες, δηλαδή η συνάντηση της Επιτροπής για τα μεθοριακά επεισόδια που αποτελείται για κάθε μία τις δύο χώρες, από έναν υπάλληλο της νομαργίας, ένα κατώτερο αξιωματικό της αστυνομίας και έναν ταγματάρχη.

Μια σοβαρή ειρηνόφιλη κυβέρνηση θα καλούσε λοιπόντην άλλη πλευρά να απέχει από κάθε επίσημη κρατική δήλωση και κάθε διακοίνωση για όσο διάστημα θα συζητιούνται από τις δύο αντιπροσωπείες και θα διερευνώνται τα πραγματικά περιστατικά. Και να γιατί έτσι πρέπει να γίνει. Γιατί κανένα κράτος και καμιά κυβέρνηση δεν μπορεί ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ να είναι υ-

Το σκηνικό όμως άλλαξε το πρωί του Σαββάτου όταν άρχισαν να γίνονται γνωστές οι λεπτομέρειες για την εν ψυχρώ δολοφονία του έλληνα στρατιώτη» (η υπογράμμιση δική μας).

ΚΥΡΙΑ ΕΥΘΥΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΥΡΑ

Τι γίνεται λοιπόν όταν άρχισαν να γίνονται γνωστές οι λεπτομέρεις για την εν ψυχρώ δολοφονία του έλληνα στρατιώτη. Γίνεται το εξής: στις 11 το πρωί της άλλης μέρας ο νομάρχης Έβρου Αντώνης Κοβαίος στέλνει το παρακάτω έγγραφο (Φ 154/205/102/Α - 215) προς τον Τούρκο νομάρχη Ανδριανούπολης.

"Στη συνέχεια της χθεσινής συνάντησης νομαρχιακών επιτροπών Ελλάδας - Τουρκίας για μεθοριακό επεισόδιο στις 19.12.86 και ώρα 11.15 στην περιοχή Φερρών, που είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο ενός Ελληνα στρατιώτη και τον τραυματισμό άλλου στο ελληνικά έδαφος από τούρκους στρατιώτες σας γνωρίζουμε ότι: Πραγματοποιήση δεύτερης συνάντησης ανωτέρω επιτροπών θα γίνει μόνον με τις εξής προϋποθέσεις.

α Η τούρκικη πλευρά να ζητήσει συγγνώμη για την κατάφωρη και απρόκλητη παραβίαση των συνόρων εις βάρος της Ελλάδας.

β. Η τουρκική πλευρά να αποδεχτεί την καταβολή αποξημιώσεως στις οικογένεις του φονευθέντος και τραυματισθέντος ελλήνων στρατιωτών...

Αν επρόκειτο όμως για κάτι τέτοιο θα το είγε επισημάνει στην αρχική της δήλωση των «όρων». Είναι φανερό ότι ο Καψής στριμώγθηκε. Αλλωστε οι δύο όροι θα ήταν τουλάχιστον ακατανόητοι προκειμένου να διευθετηθεί η «όριος γραμμή ...

Τέλος η νέα συνάντηση έγινε σε ένα τέλεια εχθρικό κλίμα και με σκοπό όπως παραδέχθηκε η κυβέρνηση «αποκλειστικό και μοναδικό the ecetaon two veen atorythow nou

Ετσι ξεκινάει η πρώτη παράγραφός του άρθρου 83 της σύμβα-

Σήμερα στην εξουσία βρίσκεται ο πιο αδίσταχτος ίσως πολιτικός της αστικής τάξης που αποφάσισε να ποντάρει δουλικά στον πιο μεγάλο διεθνή επιθετιστή και τραμούκο. στη σημερινή σοσιαλιμπεριαλιστική Ρωσία, στη Ρωσί του Γκορμπαειρήνη που θέλουνη οι δύο λαοί ενάντια στους σρατοκράτες και τους σωβινιστές των δύο χωρών. Η ειρήνη που θέλουν όλοι οι τίμιοι και δημοκρατικοι άνθρωποι, τέτοια που καμιά από τις δύο χώρες να μην αδικεί την άλλη, τέτοια ώστε και οι δύο να βρίσκονται ενωμένες ενάντια στους πραγματικά μεγάλους εχθρούς των λαών του ςκαι των λαών όλου του κόσμου,στις δυό υπερδυνάμεις Ρωσία και Αμερική.

Η ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΑΝΤΙΤΟΥΡΚΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

pia.

Μέσα λοιπόν στον μεγάλο θόρυβο που ξεσήκωσαν όχι τόσο οι πυροβολισμοί, αλλά η κυβέρνηση και οι κονδυλοφόροι σκοτώνοντας για δεύτερη φορά τον φαντάρο των συνόρων καθώς τον ύψωσαν σαν λάβαρο σωβινιστικής αντεκδίκησης και υστερίας, μέσα σε τέτοια πολεμική ατμόσφαιρα, έπεσαν τα κεφάλια των στρατηγών.

Ενα άλλο ωραίο χτύπημα του Παπανδρέου.

Το είχαμε προβλέψει όταν φάνηκαν εκείνα τα κόκκινα πάνω ενάντια στον Παππά τον αρχηγό του ναυτικού, στο ναύσταθμο αμέσως μετά τις δη-

Πρώτα λοιπόν κάνεις μια μεταβολή στο στρατό και μετά κάνεις μια μεγάλη κυβερνητική αναδόμηση, ή αλλάζεις το Εκτελεστικό Γραφείο του ΠΑΣΟΚ, ή ψηφίζεις την «απλή» αναλογική, ή ξαποστέλνεις τον Σαρτζετάκη, ή υποδέχεσαι τον Γκορμπατσώφ ή ότι άλλο. έχεις σαν προτεραιότητα στο πηδάλιο μιας κυβέρνησης τόσο ευκολομεταχείριστης όσο είναι και η αξιωματική της αντιπολίτευση.

Γιατί μπορεί να κάνεις ακόμα το φίλο στους αμερικάνους υποχωρώντας σε ταχτικά ζητήματα, ή να δίνεις 3 δήμους στους δυτικόφιλους αντιπάλους σου, ή να κλείνεις το μάτι στον Καραμανλή, αρκή έχεις τα όπλα

Αν έχεις το Μακέδο στην ΚΥΠ.

μοτικές εκλογές. (Ν.Α Φ. 10)

Ηταν φανερό ότι μια νίκη της Μόσχας στις δημοτικές, μια πολιτική νίκη, δεν έπρεπε να μείνει σ' ένα Γιαννόπουλο, έπρεπε να φτάσει μέχρι το ζουμί, δηλαδή μέχρι τα όπλα.

Η πολιτική εξουσία κρέμεται από την κάνη του ντουφεκιού λέει ο Μάο Τσε Τουγκ. Αυτό ισχύει τόσο για την επανάσταση, όσο και για την αντεπανάσταση, και πιο πολύ απ' όλους ισχύει για εκείνους που ετοιμάζουν πραξικοπήματα.

τον Κοκκινάκη στην κρατική ασφάλεια και δεν έχεις αρκετά σίγουρούς τους αρχηγούς των τριών όπλων δεν μπορείς να είσαι άνετος διπλοπρόσωπος. Είναι δηλαδή δυνατό σ' αυτές τις περιπτώσεις το ψεύτικο πρόσωπο να καταβροχθίζει το αληθινό. Αδέξιοι διπλοπρόσωποι το έχουν πάθει αυτό στην ιστο-

Ηρεμη, μεθοδική και προπαντός καλυμμένη προετοιμασία. Αποφασιστικό, ψυχρό, συντριπτικό τελικό χτύπημα. Αυτό διδάσκει ο Παπανδρέου., Αυτό έκανε με τον Καραμανλή. Αυτό κάνει τώρα με τον Παππά και τους άλλους δύο αρχηγούς των όπλων που τον είχαν σαν πολιτικό εκφραστή όπως φάνη-

EYNEXEIA ETH EEA. 6

ΣΕΛΙΔΑ 6

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ Παρασκευή 9 Γενάρη 1987

ΜΕΡΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Τα καγκελλα που δεν αφήνουν τη πραγματική γνώση να περάσει την πόρτα των σχολείων και τους μαθητές να βγουν στη ζωή και τη κοινωνία, για πρώτη φορά τα τελευταία χρονία κλονιστηκαν σ' ένα τέτοιο Babuo

Χιλιάδες μαθητών διαδήλωσαν απάχαν από τα μαθήματα και κατάλαβαν τα σχολειά τους. Παρ' όλες τις αδυναμίες και τα λάθη, παρά τις προσπάθειες χρησιμοποίησης και καπελλώματος αυτού του αγώνα ιδιαίτερα από την «Κ-ΝΕ, ο προηγούμενος Δεκέμβρης ήταν ένας μήνας ζωντανός, πλούσιος σε εμπειρίες, θετικός για το μαθητικό κίνημα.

Το κίνημα αυτό όλοι νόμιζαν ότι είχε πεθάνει κάτω από τον ασφυχτικό ιδεολογικό έλεγχο του ΠΑΣΟΚ και του ψευτοΚΚΕ, ύστερα παό την επιβολή χωρίς ουσιαστική αντιπαράθεση σειράς αντιμαθητικών νόμων, έδειξε τη μεγάλη εσωτερική του δυναμική.

Η διαμόρφωση ενός σχολείου. φυλακή για ένα μεγάλο και ζωντανό τμήμα της γεολαίας με την εντατικοποίηση, με την ελαχιστοποίηση του ορίου απουσιών που εξαναγκάζει τον μαθητή να κάθεται ώρες ατέλειωτες στο θρανιο για να παρακολουθεί τα πιο άχρηστα, απαράδεκτα μαθήματα, ο εξαναγχάσμός του να κυνηγήσει το βαθμό με κάθε τρόπο αναγάγοντας το «γλύψιμο»,τον ατομισμό και το φιλοτομαρισμό σε αξίες ζωής, ο ασφυχτικός έλεγχος για να μη πλησιάσουν οι προοδευτικές, οι επαναστατικές ιδέες τους μαθητές, η επιβολή ενός μαθητικοί συνδικαλισμού ελεγχόμενου από το κράτος, όλα αυτά ήταν που χρόνια τώρα καταπιέζουν ακληρά τους μαθητές. Η αγανάκτηση συσσωρεύεται. Η στιγμή που ο αυθορμητισμός και η αγωνιστικότητα των μαθητών θα συναντηθούν με την συνειδητή. ξεκάθαρη επιλογή στόχων και μεθόδων δράσης δεν θ' αργήσει

Η ανοδός του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία πριν πέντε χρόνια βρήκε το μαθητικό κίνημα χώρις ξεκάθαρες ιδέες, και γι' αυτό επιρρεπές στην υπονόμευση των αγώνων από τους ψεύτικους φίλους. Τα σχέδια του υπουργείου παιδείας για τον έλεγχο των μαθητών και την δρομολόγηση της μέσης εκπαίδευσης σε μια ακόμα αντιδραστικότερη κατεύθυνση.

ιδιαίτερα με τον γνωστό σαν «αντι -309- αντιμαθητικό νόμο πέρασαν σχετικά εύκολα. Υπεύθυνη, κύρια υπεύθυνη, σ' αυτή τη κατάσταση ήταν η «Κ«ΝΕ. Όχι μόνο δεν αντιστάθηκε αλλά υπονόμευσε, έσπασε και δεν άφησε ν' αναπτυχθεί κανέναν κίνημα. Τα χρόνια αυτά η ψευτοΚΝΕ αναδείχθηκε στον μεγαλύτερο απεργοσπάστη.

Η στάση αυτή δεν μπορούσε να μείνει ατιμώρητη. Χρόνο με το χρόνο οι μαθητές την απομόνωναν. Όλο και λιγώτερες οι έδρες στις μαθητικές κοινότητες, όλο και μικρότερη η παρουσία της στους μαθητές. Η αντίστροφη μέτρηση για την ψευτοΚΝΕ έχει αρχίσει.

Οι αντιδραστικοί, ατνικομμουνιστές ηγέτες της «Κ «ΝΕ ύστερα από τις τελευταίες μαθητικές εκλογές βλέποντας τη δύναμη τους να μειώνεται αλλά και για ναα φθείρουν πολιτικά τον υπουργό παιδείας τση, με τον οποίο βρίσκονται σε αντιπαράθεση το τελευταίο διάστημα, προσπάθησαν γιαμια ακόμα φορά να καπηλευθούν το μαθητικό κίνημα, προσπάθησαν να το χρησιμοποιήσουν για τα στενά κομματικά τους ωφέλη.

Πατώντας στο αίτημα των μαθητών των πολυκλαδικών για την μη μείωση των θέσεων των εσακτέων στα Πανεπιστήμια και αξιοποιόντας την ευαισθητοποίηση των μαθητών ύστερα από τους πρόσφατους σπουδαστικούς αγώνες στη Γαλλία διοργάνωσαν κάποιες κίνητοποιήσεις στην Αθήνα με σαφή πρόθεση να μη πάρουν μεγαλύτερη EKTOON.

Η ασφαλιστική δικλείδα άνοιξε. Οι ζυμώσεις γενικεύτηκαν ξέσπασαν καταλήψεις που δεν ελεγχά ντουσαν οργανωτικά από την «κ«ΝΕ. Η πλατφόρμα της ψευτο-ΚΝΕ. με τα 15% για την παιδεία καταρρέει και μένει μειοψηφία. Από αυτό το σημείο και έπειτα ξαναδειχνει το πραγματικό της πρόσωπο? στρέφεται ενάντια στις καταλή-WEIC.

Στα απόνερα της «Κ»ΝΕ κολύμπησε κι ο γνωστός κρυφοτροτσκιστικός χώρος μήπως και ξεκλέψει κανένα ψίχουλο γι' αυτόν. Έχοντας δείξει χρόνια αδιαφορία για το μαθητικό κίνημα, έχοντας πλήρη άγνοια των προβλημάτων των μαθητών προσπάθησαν ν' αξιοποιήσουν το γαλλικό σπουδαστικό κί-

νημα, για να καβαλλικέψουν το ελληνικό.

Ξεσκόνισαν λοιπόν τα ελληνογαλλικά τους λεξικά κι ετοιμάστηκαν. Έμειναν όμως με τη χαρά. Δεν ειχαν να επιδείξουν καμιά διαφορετική πλατφόρμα από τη ψευτοΚΝΕ. Η στα λόγια μαθητική κινητοποίηση ποι διοργάνωσαν, άμαζη, χωρίς τη συμμετοχή μαθητών, δεν τους έδωσε δυνατότητα καμιάς επιπλέον καπηλειας.

Θλιβερώτεροι απ' όλους τους οππορτουνιστές, όπως πάντα άλλωστε. οι γνωστοί διαρρήχτες. Έχουν πλήρη άγνοια της αντικειμενικής κατάστασης, αλλά και πλήρη αδιαφορία για να τη κατανοήσουν Παρ' όλα αυτά με ύφος χιλίων κοκκόρων παρασταίνουν τους περισπούδαστους ααναλυτές. Γράφουν στην εφημερίδα τους στις 20.12.86 αναφερόμενοι για τις σπουδαστικές κινητοποιήσεις στη Γαλλία: «α, μη ζεχνάμε πως οι εξελίζεις στη γαλλική κοινωνία ιστορικά είναι παρατηρημένα ότι είναι προάγγελος εξελίζεων και στις άλες ευρωπαϊκές χώρες. (Αστική επανάσταση, παρισινή κομμούνα Μάης 68 κ. iπ. j». Πέρα από το ότι είναι ανιστόριτοι (η αστική επανάσταση έγινε πρώτα στην Αγγλία. πριν το Γαλλικό Μάη υπήρξαν οι εξενέρσεις στο Μπέρκλευ κ.λπ.) θεώρησαν και θα θεωρήσουν ότι οι μαθητικές κινητοποιήσεις που έγιναν και θα γίνουν προαναγγέλθηκαν στο Παρίσι. -Oh mon Dieu».

Η ΟΑΚΚΕ θεωρώντας σαν βασικα για την ανάπτυξη του μαθητικού κινήματος την ολόπλευρη αμφισβήτηση του αστικού σχολειού και την προβολή μιας άλλης προοπτικής δούλεψε με πλατί προπαγανδιστικό τρόπο εδώ και πάνω από ένα χρόνο μέσα και έξω από τα σχο-2013.5

Ενάντια σ' αυτό το σγολειό αντιπαραθέτουμε το σχολειό του σοσιαλισμού. Εκεί δεν θα υπάρχει θέση για την καταπίεση του μαθητή, για τον παπαγαλισμό, τον ατομισμό, τον καριερισμό, το ξέκομμα απ' τη ζωή και τη κοινωνία, την μονόπλευρη εξειδικευση, την ανεργία. Προβάλουμε το σχολείο της ισότητας, της πραγματικής μάθησης, το προλεταριακό σχολειο. Σ' αυτό η θεωρία θα βρίσκεται σε στενή σύνδεση με τη πράξη, παραγωγή δεν θα ειναι κάτι το απόμακρο, κάτι το μι-

στικό. Ενάντια σε κάθε λογής ρεβιζιονισμό, οππορτουνισμό, οικονομισμό αντιπαραθέτουμε τη κλασσική μαρξιστική - λενινιστική γραμμή για την παιδεία, τη γραμμή τοι πολυτεχνικού σχολειού. Σε μια χώρα που θα πάψει να καταπιέζει τις παραγωγικές δυνάμεις, που θα τις αναπτύξει ολόπλευρα και πολύπλευρα, που θα στηθεί στα πόδια της οικοδομώντας τη δικιά της βιομηχανία, ιδαίτερα τη δικιά της βαριά βιομηχανία, το σχολειό θα δώσει πολύπλευρες γνώσεις σ' όλους τους νεολαίους για όλους τους παραγωγικούς τομείς, γνώσεις που δεν θα πηγάζουν αποκλειστικά από τα βιβλία, αλλά και από τη καθημερινή ζωή, την καθημερινή πραχτική

Το ανεξάρτητο, αγωνιστικό μαθητικό κίνημα τη προηγούμενη περίοδο δεν μπόρεσε να πάρει τα πράγματα εντελώς στα χέρια του. δεν μπόρεσε να χαράζει μια ταχτική. Αυτό γιατί τον έλλειπε η γραμμή. Τοι έλλειπε η προοπτική, η στρατηγική, καθώς και η διαμορφωση των σωστών αιτημάτων που θα ενιοποιούσαν τον αγώνα, θα τον ισχυροποιούσαν και θα απέφεραν πληγματα στη κυβερνητική πολιτική και νίκες. Τα αιτήματα ήταν βασικά αυτά που διαμόρφωσε η «K«NE. Σίγουρα δεν πέρασε το «15% για την παιδεία». Όμως το να παλείει το μαθητικό κίνημα για πολυκλαδικό σχολείο σημαίνει να εξακολουθεί να υπάρχει διάσπαση στη μέση εκπαίδευση (τεχνικό σχολείο, πολικλαδικό, κλασσικό, ιδιωτικά, δημόσια κ.λπ.), σημαίνει οι μαθητές να ζητάνε την πλήρη εξειδίκευση τους, δηλαδή την μονομέρεια, τον περιορισμό τοι ορίζοντα τους. Έτσι το μαθητικό κίνημα ενώ βρήκε ένα σωστό τρόπο δράσης τις καταληψεις, δεν μπόρεσε να διαμορφώσει ένα σωστό και ενιαίο περιεχόμενο, δεν μπόρεσε να βρει τα κατάλληλα, τα σωστά αιτήματα. Έτσι ο αγώνας ήταν καταδικοσμέ-

Σήμερα βασικό καθήκον για τους μαθητές είναι να ξεπεράσουν την ψευτοΚΝΕ όχι μόνο σε οργανωτικό επίπεδο αλλά και στο ιδεολογικό. Να διαμορφώνουν δηλαδή μια πραγματικά επαναστατική πολιτική πρόταση για την παιδεία.

Σ' αυτό το καθήκον η ΟΑΚΚΕ θα σταθεί δίπλα τους με όλες της τις δυνάμεις

ΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ Αποτέλεσμα σύγκρουσης φραξιών

«Φοιτητικές αναταραχές». Κάπως έτσι περιέγραψε ο τύπος στη χώρα μας τα τελευταί γεγονότα στη Κίνα. Πράγματι. Τον τελευταίο καιρό γίναμε θεατές κάποιων κινητοποιήσεων φοιτητών περιωρισμένη έκταση την μακρυνή χώρα. Ακόμη και μικρότερης έκτασης να ήταν πάλι θα μας απασχολούσε. Δεν είναι συνηθισμένο φαινομενο τέτοιου είδους διαδηλώσεις σε χώρες σαν την Κίνα. Αλλωστε έγινε φανερό πως δεν πρόκειται απλά για κινητοποιήσεις που έχουν να κάνουν αποκλειστικά με τους φοιτητές, αλλά έχουν να κάνουν με την κεντρική πολιτική εξουσία. Μήπως αυτό σημαίνει πως βρισκόμαστε μπροσά σε μια νέα πολιτιστική επανάσταση: Η πρόκειται για την έμπραχτη εφαρμογή της σκέψης «να αφήνουμε εκατό λουλούδια να ανθίζουν, να αφηνουμε εκατό σχολές να συναγωνίζονται - όπως έγραψε μερίδα του τύπου».

Όχι. Τίποτε απ' τα δύο. Από τη μεριά μας χωρίς να μπορούμε να δώσουμε μια ολοκληρωμένη ερμηνείαα θα προσπαθήσουμε να κάνουμε μια πρώτη τοποθέτηση.

Κατ' αρχην πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα αν αυτοί οι φοιτητές ήταν επαναστάτες και τι στόχα είχαν. Αν κρίνουμε από τα συνθήματά τους, όπως «δημοκρατία» και «ελευθερία» μπορούμε να συμπεράνουμε πως πρόκειται στη καλύτερη περίπτωση για μικροαστική διανόηση που όπως έγινε φανερό ιποστηρίζει τις μεταρρυθμισεις του Τενγκ δηλ. την καπιταλιστική παλινόρθωση.

Η συντηρητική πτέρυγα στην οποία αντιτάχθηκαν δεν έχει να κάνει με επαναστάτες μασικούς. Το κόμμα της Κίνας ύστερα από τις συνεχείς εκκαθαρίσεις του Τενγκ και της κλίκας του έχει μετατραπεί σε ένα ρεβιζιονιστικό κόμμα. Η αντιθεση λοιπόν η σημερινή είναι αντίθετη και σύγκρουση στους κόλπους ενός αντεπαναστατικού κόμματος. είναι σύγκρουση δύο δεξιών φρα-LIÓN

Αλλά ποιά είναι η άλλη φράζια: Από παλιά παρατηρήσαμε πως η «Λαϊκή ημερήσια» και τα κινέζικα έντυπα παρά το προτσές της παλινόρθωσης ενώ έφερνε χτυπούσε τον δυτικό τρόπο ζωής, και τον αστικό φιλευθερισμό. Πρόσφατα πάλι χτύπησε εκείνους τους ανθρώπους της τέχνης «που ενθαρρύνουν τον αστικο φιλευλεθερισμό».

Είγε επίσης αντιταχθεί στη προσέγγιση Κίνας - Ιαπωνίας και γενικά σ' ότι αφορούσε την Δύση.

Ταυτόχρονα την ίδια περίοδο παρατηρούμε πως οι όροι σοσιαλιμπεριαλισμός και ρεβιζιονισμός εκλείπουν, ενώ σημειώνεται όλο και μεγαλύτερη προσέγγιση Κίνας - Ρωσίας. Η πρόσφατη ανακοίνωση του κόμματος για τις εξεγέρσεις κινήθηκε σε αντισμερικάνικη κατέυθυνση. Όλα αυτά τα στοιχεία συνθέτουν μια εικόνα. Και όχι μόνο αυτά. Η πριν μερικά χρόνια αποκατάσταση του ρωσοφιλου αρχιρεβιζιονιστή Λιού Σάο Σι είχε την επίδραση της όχι μόνο στην οικονομία αλλά και στη πολιτική κατεύθινση πολλών μελών της Κ.Ε. Η κλίκα Τενγκ στο δρόμο της προς τον καπιταλισμό γέννησε η ίδια μέσα στους κόλπους της το ρωσόφιλο γραφειοκρατικό τέρας. Η φιλελεύθερη αστική οικονομία που θέλησε να επιβάλλει σαν το νέο οικονομικό μοντέλο, συγκρούεται τώρα με τον φιλορώσικο γραφειοκρατικό κρατικό καπιταλισμό. Αυτή είναι η αντίθετη σήμερα στο κινέζικο ρεβιζιοστικό κόμμα. Και εδώ αντιπαρατίθενται μέσα στο πρόσφατο φοιτητικό. κίνημα αυτές οι δύο απόψεις με πάναι χέρι προς το παρόν τον Τενγκ Χσιάο Πινγκ

Το τι διάσταση θα πάρει και πως θα λυθεί αι τη η αντίθεση δεν το ξέρουμε Όμως παρά το ότι δεν πρόκειται για αντίθεση στους κόλπους ενός επαναστατικού κόμματος. αλλά για σύγκρουση δύο δεξιών φραξιών αυτό το γεγονός ενδιαφέρει τους κομμουνιστές και το παγκόσμιο προλεταριάτο. Γιατί θα είναι ανησυχητική η ισχυροποίηση του ρώσικου παράγοντα στη περίπτωση που κυριαρχήσουν μέσα στο κινέζικο κόμμα οι ρωσόδουλοι κινέζοι ρεβιζιονιστές. Και μια τέτοια εκδοχή δεν αποκλείεται. Οι ανακοινώσεις του δικού μας ψευτοΚΚΕ για τις φοιτητικές κινητοποιήσεις που τις χαραχτήρισε ότι υποκινούνται από αλήτες. είναι χαρακτηριστικό αυτής της κατεύθυνσης. Αλλά πιο χαρακτηριστική είναι η ανάπτυξη των κομματικών σχέσεων μεταξύ του κινέζικου κόμματος και του πιο πιστού πραχτορείου των Ρώσων στην Ευρώπη. Αυτό ειδικά το τελευταίο μόνο αηδία και αγανάκτηση μπορεί να μας προκαλέσει για την κατάντια των Κινέζων ρεβιζιο-VICTOV

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΑΝΤΙΤΟΥΡΚΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

EYNEXEIA ANO EEA. 5

KTOKTEC KDIDELC. Να τι δήλωσε:

Για μας πάντως πέρα από την γενική ανάλυση της πολιτικής φάσης και της γραμμής Παπανδρέου η φύση της αλλαγής στην στρατιωτική ηγεσία επιβεβαιώνεται κι από το πολιτικό πρόσωπο που μοστράρουν οι νέοι αρχηγοι. Το πρόσωπο του αντιαμερικάνου αντιφασίστα με δεσμούς με την «αριστερά». Τέτοιοι είναι ιδιαίτερα οι νέοι αργηγοί του ναιτικού και της αεροπορίας. Αυτό δεν σημαίνει σώνει και καλά Ρωσία Ούτε ότι είναι το τελευταίο σκαλοπάτι για την κυριαρχία της Παπανδρεϊκής γραμμής μέσα στην ηγεσία του στρατού. Η συμφωνία της φράζιας Δρόσογιάννη - Κουτσόγιωργα σ' αυτές τις ανακατατάξεις δεν μπορεί νάνει δίχως αντίκρυσμα στον χαρακτήρα TODC. Σημαίνει πάντως ότι επισφραγίζεται σε επίπεδο αρχηγών το νέο αμυντικό δόγμα, η ελληνοβουλγαρικη συμμαχία. Ο εξωτερικός όρος του φιλορώσικου μπλοκ εξουσίας υπάρχει. Ο δρόμος είναι τώρα πολύ πιο ανοιχτός. Όμως και τα περιθώρια των πραξικοπημάτων όλο και στε-VEDOUV.

Ο ΛΥΚΟΣ ΦΟΡΑΕΙ ΠΡΟΒΙΑ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Οι Ρώσοι τον τελευταίο καιρό, έ- στο Αμερικάνικο πεντάγωνο φέροντα Είναι όμως γελασμένοι (Ουαίνμπεργκερ) για να μην προγιατι ο λαος του Αφγανισταν και οι χωρήσουν τον λεγόμενο πόλεμο αντάρτικες ομάδες δίνουν την απάτων Αστρων για να πετιχει όμως ντηση: όσο, υπάρχουν Ρώσοι στο Αφγανιστάν δεν γίνεται κατάπευση αυτό θέλει να διασπάσει τους Αμερικάνους αλλά και τους Ευρωτου πυρός. maious. Εάν η Ρωσία επεδίωκε την πα-Όμως ο Ρήγκαν κρατάει στο χέγκόσμια ειρήνη όπως συνεχώς προρι του τον Αφγανικό προβλημα, παγανδίζει τότε θα άφηνε το Αφγαμιας και η Ρωσία είναι η μόνη χώρα νι κά λαό να λύσει τα προβλήματά TOIL

κε στην τελευταία πράξη του δράuatos.

Την προηγούμενη κιολας μέρα η τηλεόραση διέψευδε τις φήμες για τις αποστρατείες που έγιναν την επόμενη. Ο αιφνιαδιασμός ήταν απόλυτος Παράλληλα η στιγμή ήταν ιδανική από πολιτική άποψη. Ο Παππάς επρέπε να φαγώθει σε μια στιγμή ακραίου αντιτουρκισμού. Πως αλλοιώς θα αδυνάτιζε η θέση ενός αντι - ρώσου, KOI EVOC αντι - βούλγαρου. Πως αλλοιώς θα τιμωρούσε ο Παπανδρέοι τον διώχτη του κατάσκοπου της Ρωσίας Σερεπίσιου τον οργανωτή των νηοπομπών του επίσης αντι - βούλγαρου Σαρτζετάκη, Πως αλλοιώς θα τιμωρούσε εκείνον που ξεσήκωσε τους δύο άλλους αρχηγούς ενάντια στον τουρκοφάγο Κουρη ζητώντας τα λεφτά ποι θα χρειάζονταν για τα γυμνάσια του στρατού στον Έβρο να πάνε στους σεισμ όπληκτους της Καλαμάτας,

Κι αυτά είναι όσα μάθαμε μέσα από τον τίπο. Πόσα θα είναι αυτά που δεν ξερουμε και που καναν τον Παπανδρέου για μήνες να μην δέχεται το Παππά σε ακρόαση σύμφωνα WE TIS ESOMOLOYNOTES TOU TELEMOIOU

Μέσα λοιπόν σε μια αντιτουρκική φαντασμαγορία έπρεπε να φαγωθούν αυτοί που τόλμαγαν να δουν κτ άλλους κινδύνους γι' αυτήν την χώρα.

Η καθαίρεση απόδειξε ότι αυτός ο αντίπαλος ήταν πραγματικά δύσκολος. Δεν είναι τυχαίο που είναι ο πρώτος στρατιωτικός που απ' όσο ξέρουμε τα τελευταία χρόνια κατάγγειλε τις πραξικοπηματικές έ-

«Και τη φορά αυτή, οι μεταβολές στην ηγεσία έγιναν κατά τρόπο αιφνιδιαστικά είναι μια κακή πολιτική που δυστυχώς συνεχίζεται. Και είναι κακή γ:ατί δείχνει έλλειψη ειλικρίνειας. Θάρρους και σεβασμοί προς ηγέτες. οι οποίο λόγω αποστολής, θέσεως και ευθυνών είναι σύμβολα. Και τα σύμβολα δικαιούται τον προσήκοντα σεβα-0µ0=

Βέβαια σύμβολα δεν μπορεί να είναι άνθρωποι που γενικά δεν βρίσκουν το θάρρος να λένε τη γνώμη τους και που έχουν μάθει να σκύβουν το κεφάλι σε κάθε ανώτερο για να μην χάσουν τη θέση τους. όπως είναι η συντριπτική πλειοψηφία των καραβανάδων.

Ομως τα χαρακτηριστικά αυτών που τους καθαιρούν είναι έτσι όπως τα λέει ο Παππάς και ταιριάζουν πολύ με τα χαρακτηριστικά του Παπανδρέου.

Ομως αυτός και η ταχτική του αν και βγαίνουν ηθικά, για πρώτη φορά στους χειρισμούς στο στρατό, τραυματισμένοι από τη σύγκρουση με τον Παππά, πολιτικά μένουν ανέπαφοι, γιατί ούτε αυτός κατάλαβε ή έδειξε να κατάλαβε την πολιτική γραμμή που τον χτύπησε:

Κάθε κίνηση φέρνει την αντίθετή της και κάθε ψέμμα την αποκά-LUWN TOU.

γουν αρχίσει διάφορες δραστηριότητες για να ελέξουν την κατάσταση στο Αφγανιστάν, άλλα και για να περιορίσουν τις διεθνείς αντιδράσει:

Πέρασαν 7 χρόνια απ' τη μέρα ποι τα Ρώσικα στρατεύματα μπήκαν και επέβαλαν την κατοχή και τον φασισμό στη χώρα αλλά δεν κατόρθωσαν να χαλιναγωγήσουν τον Αφγανικό λαό, που παλεύει απ' τότε με το όπλο στο χέρι.

Ετσι ο Γκορμπατσώφ και οι ι+ πόλοιποι ιθύνοντες της Ρώσικης άρχουσας Τάξης, έχουν πολλά προβλήματα στο κεφάλι τους.

Πρώτα - πρώτα, ξοδεύουν δισεκατομμύρια ρούβλια για να στηριξουν το καθεστώς και να συντηρησουν τις πάνω από 115 χιλιάδες στρατεύματα, ενώ συγχρόνως έχουν μεγάλη αιμορραγία σε έμψυχο και avera DAIKO.

Στη συνέχεια βλέπουν ότι δεν κατορθώνουν τίποτα στα 7 χρόνια που πέρασαν από τον Δεκέβρη του '79. μιας και όσο πάει δυναμώνει η αντισταση του Αφγανικού λαού και η συμπαράσταση από τη διεθνή κοινή γνώμη (π.χ. ΟΗΕ) αλλα και απο τις γειτονικές χώρες Πακιστάν. Ιράν και Κίνα.

Το πιο μεγάλο πρόβλημα όμως που αντιμετωπίζουν οι νέοι Τσάροι του Κραμλίνου, είναι τα προβλήματα που τους βάζουν οι Ευρωπαίοι και οι Αμερικάνοι ηγέτες σε σχέση με το Αφγανιστάν.

Συγκεκριμένα ο Γκορμπατσώφ θέλει να ασκήσει τις μεγαλύτερες δυνατές πιέσεις στον Ρήγκαν και στον κόσμο που έχει υπό την κατογή της μια άλλη χώρα. Ετσι λοιπόν ο Γκορμπατσώφ θέλει να αλλαζει πρόσωπό και γι' αυτό είναι αναγκασμένος να κάνει διάφορες παραχωρήσεις ή δήθεν υποχωρήσεις

Γιαυτό την περασμένη βδομάδα ο Νατζιμπουλάγ έκανε πρόταση για κατάπαυση του πυρός και ζήτησε να σχηματισθει κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» που θα περιλαμβάνει, εκτός απ' την σημερινή δοτή κυβέρνηση και αντιπρόσωπους των θρησκευτικών οργανώσεων και των αντάρτικων ομάδων. Αλλα βάζει σαν προϋπόθεση την παράδοση των OTAWV.

Δηλαδή ο Νατζιμπουλάχ αυτό το Ρώσικο ανδρείκελο ζητάει να παραδώσουν τα όπλα οι αντάρτες, ενώ στο Αφγανιστάν θα υπάρχουν 115 χιλιάδες Ρώσικα στρατεύματα.

Τα ίδια πρότεινε αυτή τη βδομάδα ο σοβιετικός υπουργός εξωτερικών Σεβαρντνάντζε που μαζί με τον υπεύθυνο των εξωτερικών υποθέσεων του Ρώσικου Κόμματος Ντομπίνη επισκέπτονται το Αφγανιστάν. Λένε δηλαδή οι Ρώσοι: θα φύ-

γουν τα στρατεύματα εάν επιτευχθεί μια «ειρήνη» στο Αφγανιστάν έτσι που να εξυπηρετεί τα Ρώσικα συμ-

Σήμερα όμως που επιδιώκει την παγκόσμια ηγεμονία και είναι η κύρια πηγή πολέμου, όλες οι προτάσεις που κάνει είναι δημαγωγικές και έχουν πάντα δύο στόχους να κερδίσουν την κοινή γνώμη,και να περιορίσουν τις δραστηριότητες του ανταγωνιστή τους Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Όμως οι λαοί όλου του Κόσμου και ποιο πολί ο Αφγανικός λαός που είχε την τύχη να δοκιμάσει πρώτος τον νέο Χίτλεο τοι Κρεμλινου δεν θα καταθέσει τα όπλα

